

391 9123

พ. ๒๕๓

๗.๖

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
โดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

ปริญญานิพนธ์

ของ

พเยาว์ ศรีบัว

๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

181785

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.พดุง อารยะวิญญู)

..... ทักษิณ ทอวงักดิ์ กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาก ทอวงักดิ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.พดุง อารยะวิญญู)

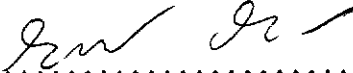
..... ทักษิณ ทอวงักดิ์ กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาก ทอวงักดิ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้ปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...4...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จาก
รองศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู อาจารย์ทัศน ทองภักดี รองศาสตราจารย์ศรียา
นิยมธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจิตต์ อภินันท์รักต์ อาจารย์พรประภา ไทยอุทิศ ที่กรุณา
ให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่างการทำปริญญานิพนธ์ จนประสบผลสำเร็จ
ได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.มลิวลัย ธรรมแสง ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดชลบุรี
ที่กรุณาให้ใช้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลอง ขอขอบพระคุณอาจารย์ นักเรียนโรงเรียน
โสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วิศิษฐ์ กมลานนท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนพญาไท
กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ใช้นักเรียนสำหรับหาคุณภาพของเครื่องมือ และขอขอบพระคุณ
อาจารย์วันิดา สุกรโยธิน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพญาไท ที่ให้ความ
ร่วมมือในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ขอขอบคุณ คุณเชิงเทียน อินทรชุต และเด็กหญิงเคียร์ ไสสะอาด ที่กรุณาวาดภาพ
ประกอบแบบทดสอบ

ขอขอบคุณ อาจารย์สัมพันธ์ บังผล และเพื่อนนิสิตทุกคนที่เป็นกำลังใจและมีส่วนช่วย
เหลือสนับสนุนให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอระลึกถึง บุพการี ครู-อาจารย์ ที่มีส่วนวางรากฐานทางการศึกษาทำให้ผู้วิจัย
ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และการศึกษา

พเยาว์ ศรีบัว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	21
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	34
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	34
วิธีดำเนินการทดลอง	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44

5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	46
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	46
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	46
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	47
อภิปรายผล	48
ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า	50
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	60
ประวัติย่อของผู้วิจัย	182

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	34
2 แสดงผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	44

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สังคมและประเทศชาติที่มนุษย์อยู่ร่วมกันได้เพราะมีภาษาซึ่งประกอบด้วยทักษะทั้ง 4 คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

สำหรับทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประเภทนั้น ถือว่าการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด และสติปัญญา การเขียนจึงเป็นทักษะการแสดงออกทางภาษาที่สำคัญในการสอบและการเรียนเกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อบันทึกและแสดงความรู้ของตนออกมา การเขียนยังเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนกว่าทักษะอย่างอื่น จะเห็นได้ว่าเด็กที่สามารถเขียนได้จะต้องสามารถฟัง พูด และอ่านได้มาก่อน ในตอนเริ่มแรกเด็กจะต้องฝึกเขียนสะกดคำก่อน เมื่อเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ก็จะทำให้มีความสามารถในการเขียนด้านอื่น ๆ ตามไปด้วย (ดวงเดือน เทศวานิช. 2527 : 1)

การเรียนรู้ภาษาประกอบด้วย การรับรู้ภาษาและการแสดงออกทางภาษา (ศรียานิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. 2519 : 123) ในเด็กปกติการเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยประสบการณ์และผ่านขั้นตอนของระบบสื่อความหมายที่ค่อนข้างซับซ้อน ระบบนี้จะเริ่มต้นที่สมอง เมื่อสมองคิดแล้วจะส่งให้กล้ามเนื้อที่ควบคุมอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูด ทำงานโดยส่งสัญญาณในลักษณะของคลื่นเสียงออกไปยังผู้รับ เมื่อสัญญาณเสียงกระทบหูของผู้รับก็จะเดินทางเข้าไปยังชั้นในผ่านเข้าไปยังเส้นประสาทและสมองเพื่อแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินอีกทีหนึ่ง (ผดุง อารยะวิทย์. 2523 : 6 - 8)

ในกรณีของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หรือทำหน้าที่รับคลื่นเสียงมีความบกพร่อง ทำให้ได้ยินเสียงไม่ชัดเจน จึงเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษา และทำให้พัฒนาการทางภาษาล่าช้าไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน หรือการเขียน แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก็

สามารถแสดงออกทางภาษา หรือสื่อความหมายกับเด็กปกติได้ทั้งโดยการใช้ภาษาพูด และ ภาษาเขียน แต่การใช้ภาษาเขียนของเด็กเหล่านี้ก็อยู่ในวงจำกัด เพราะคำที่ใช้มีน้อย (กรมสามัญศึกษา. 2524 : 3) การแสดงออกทางภาษาเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงมีข้อบกพร่องมากมาย

รายงานการวิจัยการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีลักษณะของการเขียนสะกดคำล่าช้ากว่าเด็กปกติ ภาษาที่เขียนจะใช้ภาษาที่ง่าย ๆ และซ้ำ ๆ (Johnson and Griffith. 1986 : 331 - 338)

ปัจจุบันการสอนเขียนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนิยมสอนให้เด็กจำเป็นคำ ๆ ซึ่งวิธีการนี้ ปีเตอร์สัน และเฮเดน (Peterson and Hayden. 1961 : 200) ให้ความเห็นว่าเป็นการไม่เปิดโอกาสให้เด็กวิเคราะห์คำ แยกแยะตัวสะกดของแต่ละคำออกมาจึงทำให้เด็กมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนสะกดคำภาษาไทย พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งได้รับการฝึกการเขียนสะกดคำ โดยจำรูปคำเป็นคำ ๆ จะเขียนคำที่มีลักษณะพิเศษ เช่น คำที่ประสมกับสระเปลี่ยนรูป สระลดรูป ได้ไม่ถูกต้อง เช่น

รูปคำ	เสียงสระ
บวบ	สระอัว
เป็น	สระเอะ
เดิน	สระเออ
ฟัน	สระอะ
มด	สระโอะ

คำที่ยกตัวอย่างดังกล่าวนี้ เมื่อเขียนในรูปของคำจะไม่ปรากฏสระเดิม จึงทำให้นักเรียนเกิดความสับสนไม่เข้าใจ เนื่องจากรูปของคำดังกล่าว ไม่ตรงกับการออกเสียง ในการเขียนคำเหล่านี้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงใช้วิธีจำรูปคำ ทำให้การเขียนคำต่าง ๆ อยู่ในวงจำกัด ไม่สามารถเทียบโยงไปใช้ในการเขียนคำอื่น ๆ ที่มีลักษณะเหมือนกับคำชนิดนี้ได้อย่างแจ่มแจ้ง

จากปัญหาในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินดังกล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษรว่าวิธีสอนใดจะเหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากที่สุด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะแก่ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการสอนเขียนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้ประสบความสำเร็จและเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมตามศักยภาพของแต่ละคน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษรของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูในการนำวิธีการเขียนสะกดคำมาใช้ในการสอนเขียนในชั้นเริ่มเรียนเพื่อปรับปรุงวิธีสอนให้ได้ผลและเหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนะวิธีสอนเขียนสะกดคำที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรเป็นนักเรียนชาย - หญิง ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 52 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชายหญิง ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 อายุ 8 - 12 ปี มีระดับการได้ยินระหว่าง 55 - 90 dB และไม่มี ความ

พิจารณาอื่นซ้ำซ้อน จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยวิธีการจับคู่คะแนน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 12 คน

2.1 กลุ่มที่ 1 กลุ่มทดลองเรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก

2.2 กลุ่มที่ 2 กลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองจำกัดขอบเขตเฉพาะคำพยางค์เดียว ที่ประสมด้วย

สระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ สระเออ เปลี่ยนรูป ที่มีตัวสะกดแม่กก แม่กด แม่กบ แม่กน แม่กม แม่กง แม่เกย โดยเลือกจากคำที่มีความถี่สูง ซึ่งเป็นคำที่สามารถสื่อได้ด้วยรูปภาพจากหนังสือแบบเรียนทุกวิชาของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2521

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาทดลองทั้งหมด 20 ครั้ง ๆ ละ 30 นาที ต่อ 1 กลุ่ม โดยแยกทำการสอนเป็นรายกลุ่ม เป็นเวลา 4 สัปดาห์

5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

5.1 ตัวแปรอิสระ คือวิธีสอน 2 วิธี ได้แก่

5.1.1 วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก

5.1.2 วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

5.2 ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง นักเรียนชาย - หญิง ที่มีระดับการได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยินด้วยเครื่องตรวจวัดการได้ยิน (Audiometer) ด้วยเสียงบริสุทธิ์ (Pure Tone) ที่มีความถี่ 500, 1000, 2000 รอบต่อวินาที (Hz) ด้วยวิธีการอันถูกต้องทุกประการแล้ว ได้ค่าเฉลี่ยของความไวอันน้อยที่สุดที่วัดได้จากเสียงทั้งสามความถี่ในหูข้างที่ต่ำกว่า เป็นค่าเกิน 55 dB และไม่เกิน 90 dB (ISO - 1964) และไม่มีอาการอื่นซ้ำซ้อน

2. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนที่มีการเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530

3. วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก (The Phonic Method) คือวิธีที่ให้ผู้เรียนรู้หลักในการเขียนคำโดยประสมคำซึ่งจะเริ่มต้นด้วยพยัญชนะ และสระ เช่น คำว่า

โปะ สะกดว่า ป + โ-ะ = โปะ

และคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ และตัวสะกด เช่น สระลดรูป คำว่า

ตก สะกดว่า ต + โ-ะ + ก = ตก

สระเปลี่ยนรูป เช่น คำว่า

พัน สะกดว่า พ + ะ + น = พัน

เดิน สะกดว่า ด + เ-อ + น = เดิน

เปิด สะกดว่า ป + เ-ะ + ด = เปิด

4. วิธีเขียนสะกดคำตามตัวอักษร (The Alphabetic Method) คือวิธีเขียนคำโดยสะกดเรียงไปตามตัวอักษรที่เห็นทีละตัว เช่น คำว่า

โปะ สะกดว่า โ + ป + ะ = โปะ

ตก สะกดว่า ต + ก = ตก

สระเปลี่ยนรูป เช่น คำว่า

พัน สะกดว่า พ + ̣ + น = พัน

เดิน สะกดว่า เ + ด + ̣ + น = เดิน

เปิด สะกดว่า เ + ป + ̣ + ด = เปิด

5. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำจากภาพหลังจากการสอนสิ้นสุดลง ซึ่งวัดออกมาในรูปของคะแนน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 1.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 1.2 วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการเขียนสะกดคำ
 - 1.3 วิธีสอนเขียนแบบสะกดตัวประสมคำ
 - 1.3.1 การเขียนสะกดคำแบบแจกลูก
 - 1.3.2 การเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
 - 1.4 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาในประเทศไทย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาในต่างประเทศ
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้
ยง อิงคเวทย์ (2508 : 33) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ การช่วยให้เด็กรู้จักกฎเกณฑ์ของการเขียนตามลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจนและเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง

เว็บสเตอร์ (นิตยา ฤทธิโยธี. 2507 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Webster. 1966) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ ศิลปะหรือเทคนิคในการสร้างคำ โดยใช้ตัวอักษรตามแบบที่คนยอมรับ

นิตยา ฤทธิโยธี (2507 : 403 - 411) กล่าวว่า การสะกดคำหรือที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า A spelling Method เป็นวิธีการช่วยให้เด็กรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง มีกระบวนการเรียนคือ เรียนรู้คำ ฟังออกเสียงคำ เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จารูปร่างของคำ และจำลำดับของตัวอักษรในคำนั้น ๆ ได้แล้วจึงฝึกเขียนคำจากความจำ

ประยูรธ วัชรดิษฐ์ (2516 : 98) ให้ความเห็นว่า การเขียนสะกดคำเป็นสาขาหนึ่งของการเขียน การเขียนสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว การสะกดคำจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ สะกดคำถูกต้องเด็กก็สามารถนำประโยชน์จากการเขียนนี้ไปใช้กับวิชาอื่นได้ดี

แฮนนา และคนอื่น ๆ (สุภาพ ดวงเพชร. 2533 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Hanna and others. 1971) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการสะกดคำว่า การสะกดคำคือการถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาเขียนจะต้องเกี่ยวข้องกับการสะกดคำ โดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้มองเห็นและเข้าใจได้

สมบูรณ์ สุภจริยวัตร (2523 : 12) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน และตามอักษรวิธี

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 14) อธิบายไว้ว่า การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายตามที่ต้องการ

กรมสามัญศึกษา (2526 : 5 - 9) ให้ความหมายของการสะกดนิ้วมือ (Finger Spelling) ว่าเป็นการสื่อสารชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในลุ่มคนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหรือคนปกติ ที่ต้องการจะสื่อสารกับคนเข้าใจกับคนหูหนวก ซึ่งการสะกดนิ้วมือจะใช้นิ้วมือ

แสดงแทนรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตลอดจนสัญลักษณ์อื่น ๆ ของภาษาประจำชาตินั้น โดยทั่วไป แล้วตัวอักษรที่สะกดด้วยนิ้วมือ (Manual Alphabets) ของภาษาใดก็จะมีจำนวนเท่ากับ ตัวอักษรของภาษานั้น หลักการสะกดนิ้วมือ เนื่องจากการสะกดนิ้วมือเป็นการเคลื่อนไหวของนิ้วมือ ต้องทำให้ชัดเจนในระดับสายตา เป็นจังหวะสวยงามเว้นวรรคตอนให้ถูกตามหลักภาษาพูดและ ภาษาเขียน การสะกดนิ้วมือต้องสะกดเป็นคำและการสะกดนิ้วมือต้องเรียงลำดับ เช่นเดียวกับการ พิมพ์ดีด เช่น คำว่า ม้า จะต้องสะกดทำท่า ม-๕ -๓ ไม่ใช่ ม-๓-๕

จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่า การเขียน สะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำตามลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ โดยเรียง ลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ถูกต้องตามหลักภาษา รวมถึงการเข้าใจกระบวนการ ประสมคำ หลักเกณฑ์ในการเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม และ การสะกดนิ้วมือ เป็นการสื่อสารของกลุ่มคนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการสะกดนิ้วมือ ต้องเรียงลำดับเช่นเดียวกับการพิมพ์ดีด

2. วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเรื่องการเขียนสะกดคำ

การสอนเขียนจะต้องสอนการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นอันดับแรก จึงจะสอน เทคนิคการเขียนและการเขียนประเภทต่าง ๆ วิธีสอนเขียนสะกดคำมีอยู่หลายวิธี มีผู้แสดงไว้ ดังนี้

คิง (ดวงเดือน สุกิกิตย์. 2522 : 18 - 19 ; อ้างอิงมาจาก King. 1965 : 15) ได้กล่าวถึงการฝึกให้มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้คือ

1. การตรวจสอบ ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรค และคำที่มีปัจจัย แล้วให้บันทึกไว้
2. การออกเสียง ได้แก่ การออกเสียงคำที่เขียนให้ถูกต้อง
3. การสะกดคำ ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ ทำเช่นนั้นหลาย ๆ ครั้ง
4. การเขียน ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 - 10 ครั้ง แล้วตรวจ

5. การใช้คำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค

6. การทบทวน ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2514 : 102) ได้เสนอ

วิธีสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน

2. สอนคำที่นักเรียนสนใจ และเข้าใจความหมาย

3. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว

4. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ โดยให้รู้จักสระ พยัญชนะ ก่อน
พร้อมกันนั้นเมื่อพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้นักเรียนได้นึกถึงคำที่เคยเรียนแล้ว

5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถ
ในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด

6. บันทึกผลงานของนักเรียนแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มเรียนมีพัฒนาการไปมากน้อย
เพียงใด จะช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง

7. ค่าเงินวิธีสอนอย่างถูกต้องให้แก่นักเรียน โดยช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้น ๆ

ดังนี้

7.1 ให้นักเรียนได้ยืมคำที่จะสะกดอย่างชัดเจน

7.2 ให้นักเรียนเขียนสะกดอย่างระมัดระวัง

7.3 ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ นั้นได้

7.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด

8. ถ้าครูเขียนคำใหม่บนกระดานดำแล้วให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้
ชัดเจนและอ่านง่าย

9. ครูต้องตรวจสอบคือนักเรียนจดคำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด

10. เมื่อสอนสะกดคำไปแล้ว ถ้านักเรียนคนใดสะกดผิด ครูต้องแก้บนกระดานดำ
ให้ชัดเจน หรือจะแก้ไขเป็นรายบุคคลก็ได้

ก่อน สวัสดิภาพชัย (2514 : 177 - 178) กล่าวว่า การสะกดตัวตาม หลักฐานการวิจัยปรากฏว่า การสอนให้เด็กเริ่มอ่านด้วยวิธีเป็นประโยคและคำ ทำให้เด็กสะกดตัวผิดมากกว่าการสอนด้วยวิธีผัน ถึงอย่างไรถ้าครูรู้จักสอนให้เด็กได้แยกแยะให้ถูกต้อง ผลในเรื่องการสะกดตัวก็ไม่แตกต่างกัน และอาจใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีดังนี้

วิธีที่ 1 ให้เปรียบเทียบคำที่ออกเสียงอย่างเดียวกัน แต่เขียนต่างกันและมีความหมายต่างกัน

วิธีที่ 2 เขียนคำสองคำให้เปรียบเทียบกัน ให้ระบุประโยคและให้เติมคำที่มีความหมายเข้ากับประโยคนั้น

วิธีที่ 3 ให้เด็กหัดสะกดตัวด้วยปากเปล่าและให้เขียนด้วย วิธีนี้ใช้ได้ผลสำหรับเด็กบางคน

วิธีที่ 4 แก้วเด็กเป็นบางคนเฉพาะ 5 - 10 คำ

วิธีที่ 5 บังคับให้เด็กเขียนคำที่ตนเขียนผิดหลาย ๆ ครั้ง เมื่อเด็กเบื่อเด็กก็จะเขียนตัวที่ถูก

สามารถ ศักดิ์เจริญ (2517 : 90 - 91) เสนอแนวคิดที่ว่า ครูควรมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเสริมทักษะการเขียนสะกดคำตามลำดับดังนี้

1. เห็นความสำคัญ โดยพยายามชี้ให้นักเรียนมีความรู้สึว่าการเขียนคำไทยผิดเป็นเรื่องบกพร่องน่าอับอาย เป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงเป็นที่สุด
2. หมั่นชี้แจง คือ พยายามบอกคําที่เป็นตัวอย่างที่ผิด จากที่ใดก็ตามแล้วชี้แจงให้นักเรียนรู้เข้าใจ สอนให้เขียนให้ถูกต้องทุกครั้ง
3. แสดงแบบอย่าง คือ ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้อง ทั้งการพูดและการเขียน
4. ช่างฝึกฝน หมายถึง พยายามหากิจกรรมที่จะนำมาฝึกให้นักเรียนเกิดความสนุก สนใจ ถือหลัก "ฝึกคำเพียงน้อย ๆ แต่บ่อย ๆ จะแม่นยำ"
5. ค้นความหมาย คือ ต้องสอนความหมายของคำควบกันไปด้วย หัดให้นักเรียนสังเกตความหมายของคำจากบริบท
6. ใช้อุปกรณ์ คือ เลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวเด็ก โดยใช้อุปกรณ์ เช่น ป้ายประกาศ แผนภูมิ บัตรคำ ให้เด็กเห็นคำยาก ๆ บ่อย ๆ จนจำได้

7. สอนแบบฝึกหัด จะต้องทำสม่ำเสมอ การแก้คำผิดเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ ครูต้องไม่ละเลยการแก้คำผิดควรทำในลักษณะไม่เหมือนกับการเขียนสะกดธรรมดา เช่น แก้ลงในบัตรคำ หรือเป็นตัวอักษรประดิษฐ์ สามารถคิดไว้ให้ดูได้ง่าย เห็นได้เสมอ ๆ ในห้องเรียน

8. พัฒนาผล จะต้องวัดผลจากการเขียนสะกดคำของเด็กทั้งกลุ่มและบุคคล และต้องหาวิธีช่วยให้เด็กได้พยายามพัฒนาการเขียนสะกดคำ

9. ทุกคนร่วมมือ ครูที่สอนวิชาอื่นควรให้ความร่วมมือในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำ ไม่ยกหน้าที่แก้ไขข้อบกพร่องให้แก่ครูภาษาไทยเพียงฝ่ายเดียว

ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ (2517 : 145) กล่าวถึงวิธีสอนเขียนสะกดคำ ว่าควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ก่อนเขียนให้เด็กรู้และเข้าใจข้อความนั้นเสียก่อน เมื่อนักเรียนชำนาญขึ้นจึงหาข้อความที่ไม่เคยเขียนมาให้เขียน

2. สอนให้สัมพันธ์กับการฟัง พูด อ่าน

3. ให้รวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ พร้อมทั้งคำที่เขียนถูกเขียนอย่างไร

4. ให้แข่งขันกันเขียนสะกดคำบนกระดาน

5. จัดแบ่งรวบรวมคำยากในหนังสือเรียน เขียนใส่แผนภูมิติดหน้าห้องให้

ท่องจำและเขียน

6. ส่งเสริมให้รู้จักใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ

7. ให้รวบรวมคำพ้องรูปพ้องเสียงชี้ให้เห็นความแตกต่างกัน เช่น การ-ภาพ

กาล-การณ

8. ให้หาคำแปลของศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหลาย ๆ คำ เช่น พระพุทธเจ้า พระสมณโคดม พระตถาคต พระสัพพัญญู

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 49 - 50) ได้เสนอแนะการสอนเขียนไว้ว่า การเขียนต้องควบคู่ไปกับการอ่านและกระบวนการสอนเขียนสะกดคำ ควรเป็นดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่จะเขียนให้ชัดเจน

2. ให้นักเรียนฝึกหัดออกเสียงคำนั้นอย่างชัดเจนและถูกต้อง

3. ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น

4. ให้นักเรียนสะกดยคำให้ได้

ประกาศรี สี่ห้าไฟ (2524 : 349) กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนสะกดยคำว่า
ครูควรฝึกการเขียนสะกดยคำดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นหาคำในเรื่องที่เรียนนำมาแลกเปลี่ยนกันบอกและเฉลย
พร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้
2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด เรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับตาม
พยัญชนะ เรียงลำดับตามความหมาย ฯลฯ
3. ครูบอกให้เขียนแล้วให้ตรวจโดยใช้บัตรคำและพจนานุกรมประกอบการสอน
4. แข่งขันการสะกดยคำจากบนกระดานดำ
5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดยถูก
6. นำเกณฑ์การเขียนตัวสะกดยมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น
7. ฝึกให้เขียนเรียงความแล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจ
8. หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์
9. เขียนรายงานคำที่มีักสะกดยผิด
10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต คำสมาส
คำสนธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวบรวมไว้
11. กำหนดคำศัพท์ให้นำมาเขียนในรูปประโยคหรือเรื่องราวต่าง ๆ
12. ควรตรวจแก้ไขการเขียนตัวสะกดยในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้นักเรียน
สะกดยผิด โดยไม่ได้แก้ไข

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32 - 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดยคำ
ไว้ดังนี้

1. ครูหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความ มาแจกให้นักเรียนอ่านใน
เวลาที่กำหนด แล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์หรือมีข้อคิดดี ๆ มาส่งครู
โดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ

2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์หรือจากวารสารต่าง ๆ แล้วให้คัดลอกข้อความที่น่าสนใจใส่ลงไปในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน
 3. แบ่งกลุ่มให้ไปค้นหาคำยากจากหนังสือเรียนหรือหนังสืออื่น ๆ มาแจกกัน แล้วบอกให้เขียน
 4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ไว้ในสมุด โดยเรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงลำดับตามตัวอักษร หรือเรียงตามความหมาย
 5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค
 6. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น
 7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความจำเป็นเรียบเรียงร้อย สวยงามและปราณีต
 8. ครูทำบัญชีคำยากแล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้องชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจ แล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้ เพื่อพัฒนาการของตนเอง
 9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยค โดยการกำหนดคำที่มักจะเขียนผิดให้ เช่น กังสดาล ขโมย ครหา จตุสดมภ์ ขนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนตร์ ฯลฯ
- จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะเป็นผลทำให้ นักเรียนสามารถเขียนหนังสือประเภทต่าง ๆ ได้ดี ดังนั้น ครูควรศึกษาวิธีสอนเขียนสะกดคำหลาย ๆ วิธี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความสนใจ สภาพของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จทางการเขียนสะกดคำ

3. วิธีสอนเขียนแบบสะกดตัวประสมคำ

เนื่องจากการสอนเขียนสะกดคำเป็นเรื่องสำคัญต่อการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การสอนคำในปัจจุบันนิยมสอนเป็นคำ ๆ จึงทำให้เด็กเกิดการผิดพลาดในการเขียนได้มากขึ้น ซึ่งตรงกับความเห็นของ

ปีเตอร์สัน และเฮเดน (Peterson and Hayden. 1961 : 200) กล่าวว่า การสอนคำสอนแบบให้จำเป็นคำ ๆ ซึ่งวิธีการนี้ทำให้นักเรียนไม่ได้มีโอกาสวิเคราะห์คำ แยกแยะตัวสะกดของแต่ละคำออกมา จึงมีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้น้อย

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยใคร่จะศึกษาวิธีสอนเขียนสะกดคำ เพื่อความเหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 2 วิธี คือ

3.1 การเขียนสะกดคำแบบแจกลูก (The Phonic Method)

กรมวิชาการ (2528 : 26) กล่าวว่า การแจกลูก หมายถึง การแยกคำให้รู้ว่า มีพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดอะไรบ้าง แล้วใช้เสียงพยัญชนะเป็นเสียงยืน เปลี่ยนสระหรือตัวสะกด เช่น

พยัญชนะ + สระ

ป + ไ = ไป

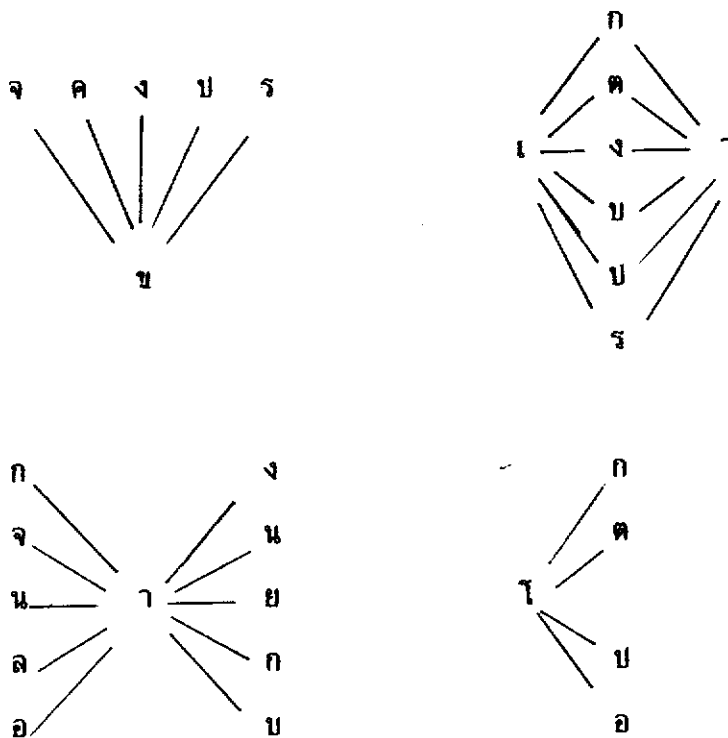
พยัญชนะ + สระ + ตัวสะกด

ม + ไ-ะ + ด = มด

พยัญชนะ + สระ + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

น + ะ + ง + ˊ = นั้่ง

กิตยวดี บุญชื่อ (2520 : 54) กล่าวว่า การแจกลูก หมายถึง การตรึงสระไว้กับที่ แล้วหาพยัญชนะมาประสม เช่น

กรมวิชาการ (2528 : 26) กล่าวว่า การสะกดคำ ใช้วิธีการเหมือนกับ
การแจกลูก แต่เน้นการเขียนให้ถูกต้อง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การเขียนสะกดคำแบบแจกลูก เป็นวิธีการที่จะช่วยให้
เด็กสามารถรู้จักพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และนำไปประสมคำ อ่านและเขียนคำได้
ถูกต้อง

3.2 วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร (The Alphabetic Method) คือวิธี
สะกดเรียงไปตามตัวที่เห็นทีละตัว เช่น

ไป สะกดว่า สระไ - บ = ไป

มค สะกดว่า ม - ค = มค

นั่ง สะกดว่า น - ้ง = นั่ง

(บังอร ทองพูนศักดิ์. 2522 : 15)

กรมวิชาการ (2528 : 64) ได้เสนอแนะไว้ว่า การเขียนโดยวิธีการยัด
รูปอักษรที่มองเห็นนั้น เพื่อให้อ่านได้เร็ว ใช้วิธีเทียบรูปคำได้ง่าย ใช้อ่านคำอื่นได้ดี และเขียน
ได้ถูกต้องดีนั้น

การสอนเขียนสะกดคำทั้ง 2 วิธี มีความมุ่งหมายเหมือนกัน คือ ต้องการให้
เด็กเข้าใจในหลักการเขียนสะกดคำ รู้ความหมายของคำและเขียนคำได้ถูกต้อง

4. ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึง
สาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เชน (Shane. 1961 : 71 - 72) ได้ให้ความเห็นว่า สาเหตุการเขียน
สะกดคำผิดมีปัญหามากมาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ประการใหญ่ ๆ คือ ปัญหาโดยทั่วไป ซึ่ง
เกี่ยวกับนักเรียนไม่พัฒนาความสามารถของตนเอง มีความสนใจน้อย ประกอบกับคำที่นักเรียน
พบปะมีมากทำให้เกิดความสับสนขึ้น ยากที่จะจดจำ และปัญหาเฉพาะบุคคลนั้นก็เกี่ยวกับความ
บกพร่องทางสายตา ความสามารถทางการออกเสียง ความสามารถทางสมอง และเด็กที่ใช้
ภาษาสองภาษาในขณะเดียวกัน

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2513 : 279 - 287) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียน
หนังสือผิดไว้ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เช่น เบญจเพส มักเขียนผิดเป็น
เบญจเพศ
2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น "สังวาล" ผิดเป็น "สังวาลย์" เพราะ
เทียบกับคำว่า "มาลัย"
3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เช่น "ผมหยักศก" เขียนเป็น "ผมหยักโสก"
4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด เช่น "ประผิด" เขียนเป็น "ปราวผิด"
5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา "มรณภาพ" เขียนเป็น "มรณะภาพ"

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2514 : 193) ได้รวบรวมเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนไว้ 7 ประการ คือ

1. ใช้แนวเทียบผิด เช่น เคยเห็นคำว่า "รมย์" ใช้ "ย" การันต์ ก็คิดว่า "อารมณ" ต้องใช้ "ย" ด้วย หรือเห็นคำว่า "สัณฐาน" "พระยามาร" ก็คิดว่า "ปฏิสันถาร" และ "ทรมาน" เขียนเช่นเดียวกันตามลำดับ เพราะเสียงสะกดเป็นเช่นเดียวกัน
2. ไม่สนใจในการเขียนว่าจะถูกหรือผิด บางคนก็สะเพร่าเส้นเลื้อหรือเคยชินมานานไม่ได้แก้ไข

3. ไม่ศึกษาว่าคำใดเขียนอย่างไรจึงจะถูก เช่น "บันทึก" กับ "บันทึกย์" ทั้งเวลาส่งสัยก็ไม่เคยใช้พจนานุกรม จึงไม่มีโอกาสได้จดจำคำที่สะกดถูกต้องตามพจนานุกรมไว้ใช้
4. มีการแก้ไขภาษาและพจนานุกรมที่ทำให้นักเรียนกำหนดแบบอย่างที่ต้องได้ยาก

5. ขาดการฝึกฝนโดยเฉพาะในการเขียนตามคำบอก
6. เห็นแต่แบบแผนที่ไม่ถูกต้องตลอดเวลา เช่น หนังสือพิมพ์ บ้ายโฆษณาต่าง ๆ แม้แต่ในหนังสือแบบเรียนบางเล่มก็ยังพิมพ์ผิดอยู่

7. ขาดความรู้ในเรื่องรูปศัพท์เดิม เช่น คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต
- คุชฎีพร ชานีโรศานต์ (สุภาพ ดวงเพชร. 2533 : 30 - 31 ; อ้างอิงมาจาก คุชฎีพร ชานีโรศานต์. 2516 : 35 - 40) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเขียนสะกดคำผิด และชี้ให้เห็นว่าการที่เขียนสะกดคำผิดนั้น ผู้เขียนมีเหตุผลอย่างไร ดังต่อไปนี้

1. เขียนผิดเพราะคำเหล่านี้ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายคนละอย่าง และเขียนต่างกัน ผู้ใช้ภาษามักจะปนกัน เช่น "ขึ้น" กับ "คั้น"
2. คำที่ออกเสียงต่างกันเพียงเล็กน้อย และมีความหมายต่างกันไม่มากนัก เช่น "ราด" กับ "ลาด" ปัญหาข้อนี้ไม่ได้อยู่ที่เขียนยาก เขียนไม่เป็น แต่อยู่ที่ความสับสนในการใช้คำ
3. คำที่เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์การเขียน เช่น ไม่รู้หลักการใช้ ณ และ น หลักการประและไม่ประวิสรรชนีย์ หรือไม่รู้หลักการใช้ ไอ ไอ เป็นต้น
4. คำที่สะกดผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น อนุญาติ เขียนเป็น อนุญาติ

5. คำที่เขียนผิดเพราะมีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ แต่ผู้เขียนคิดรูปเดิม เช่น คำว่า "หงส์" เดิมใช้คำว่า "หงษ์"

6. คำบางคำมีความหมายอย่างเดียวกันออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกัน และมีที่ใช้ต่างกัน เช่นคำว่า "ศูนย์" และ "สูญ"

7. คำบางคำเขียนได้มากกว่าหนึ่งรูป เช่น กันไกร กรรไกร กันไทร ตะไกร ผู้ใช้ต้องรู้จักเขียนทุก ๆ รูป และคำบางคำไม่มีในพจนานุกรม เช่น สีสัน บางคนเขียน สีสรร บางคนเขียนสีสรรพ์

8. ปัญหาเขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่าน เช่น บรรารณา เขียนเป็น ปราณา

ไพจิตร วัฒนกุล (2517 : 137 - 139) ได้กล่าวว่า

สาเหตุของการเขียนสะกดผิดพบว่า

1. มีประสบการณ์มาผิด ๆ คิดเป็นร้อยละ 24.24
2. รู้หลักภาษาไม่แม่นยำ คิดเป็นร้อยละ 15.72
3. ออกเสียงผิด คิดเป็นร้อยละ 14.98
4. ถ่ายทอดเสียงและตัวอักษรของต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.35
5. เดา คิดเป็นร้อยละ 6.03

ในเรื่องนี้ ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม (2520 : 160 - 161) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด โดยคำนึงถึงตัวเด็กเป็นประเด็นสำคัญ และได้เสนอแนะการฝึกสะกดคำโดยพิจารณาจากสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน ดังนี้

1. สะกดผิดเพราะความเลินเล่อ

1.1 เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง ครูควรฝึกด้านการอ่านให้ก่อน แล้วค่อยมาฝึกหัดเขียนโดยให้เขียนสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

1.2 เลินเล่อแต่อ่านเก่ง ครูต้องให้เด็กเข้าใจว่าการสื่อความคิดจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับความถูกต้องในการเขียนสะกดคำด้วย

2. สะกดผิดเพราะไม่ชอบอ่าน เด็กที่ไม่ชอบอ่านมักจะขาดความสังเกต ขาดประสบการณ์ ควรแก้ไขด้วยการหาหนังสือดี ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาให้อ่าน หรือฝึกให้ใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยการสะกดคำ

3. สะกดผิดเพราะแยกเสียงได้ไม่ดี อาจมีความบกพร่องทางด้านการฟัง ควรแก้ไขด้วยการเน้นทักษะการฟัง

4. สะกดผิดเพราะส่ายตาไม่ดีเนื่องจากเป็นคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น กาน กานต์ ควรแก้ไขด้วยการฝึกจำเนกคำ ฝึกสังเกตตัวสะกดการันต์อย่างละเอียด หากไม่ดีขึ้นอาจใช้วิธีใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามตัวอักษร จนกระทั่งจำตัวสะกดได้และให้เขียนคำในรูปประโยคหรือเล่าเรื่อง เมื่อคล่องขึ้นก็ตัดขึ้นแรกออกคือ เขียนสะกดโดยไม่ต้องใช้การสัมผัส แต่ใช้มองด้วยสายตา

5. สะกดผิดเพราะขาดหลักเกณฑ์ แก้ไขด้วยการให้เข้าใจหลักเกณฑ์นั้น ๆ เช่น หลักการใช้สระไอไม่มีวรรณ "ว" เป็นต้น

ยุพิน อินทะยะ (2525 : 56) ได้สรุปสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด เพราะ

1. ไม่ทราบความหมายของคำ คิดเป็นร้อยละ 25.65
2. ได้รับประสบการณ์มาผิด ๆ คิดเป็นร้อยละ 22.37
3. ไม่แม่นยำในหลักภาษาและไม่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรม คิดเป็นร้อยละ

21.06

4. ออกเสียงพูดและออกเสียงอ่านผิด คิดเป็นร้อยละ 18.22
5. ใช้แนวเทียบผิด คิดเป็นร้อยละ 6.56
6. ใช้การเดา คิดเป็นร้อยละ 6.14

สุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 57 - 61) กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนสะกด

คำผิดเพราะ

1. ได้รับประสบการณ์มาผิด ๆ คิดเป็นร้อยละ 38.36
2. ไม่แม่นยำในหลักภาษาและไม่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรม คิดเป็นร้อยละ

17.15

3. ออกเสียงผิดทำให้เขียนผิด คิดเป็นร้อยละ 14.97
4. ใช้การเดา คิดเป็นร้อยละ 13.17
5. ไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำ คิดเป็นร้อยละ 9.27
6. ใช้แนวเทียบผิด คิดเป็นร้อยละ 7.08

เกรย์ (Gray. 1949 : 403) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการอ่านกับการเขียนสะกดคำ พบว่าการอ่านกับการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้ที่มีความสามารถทางการอ่านสูง จะมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูง และในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ดี ย่อมมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำไม่ดีตามไปด้วย

ฮอร์น (Horn. 1960 : 54) กล่าวว่า การสะกดคำมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระและการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในเรื่องเสียงรัว
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะท้องถิ่น
3. การเพิ่มและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
4. นักเขียนและสิ่งตีพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
5. หลักการสะกดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลเวลา

ไฮเมอร์ (Hymer. 1963 : 574-A) ได้ทำการวิเคราะห์และศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนเกรดสี่และเกรดห้า พบว่า คำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งมีทั้งคำพยางค์เดียวและสองพยางค์

จอห์นสัน (Johnson. 1980 : 6217-A) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำและเหตุผลที่นักเรียนเกรดห้าเคยเขียนคำที่ใช้เสมอ พบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะออกเสียงผิด และเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

จากปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า การที่เด็กเขียนสะกดคำผิดเกิดจากการออกเสียงผิด แยกเสียงไม่ได้ เทียบเสียงผิด ไม่ทราบความหมายของคำ มีประสบการณ์ในการเขียนสะกดคำมาอย่างผิด ๆ เกิดจากความเลินเล่อในการเขียนสะกดคำ เป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกัน เห็นแบบอย่างที่ยื่นผิดจากสิ่งตีพิมพ์ บ้ายโฆษณา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาในประเทศไทย

สมประสงค์ สถาปิตานนท์ (2507 : 55) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ค้นหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีระดับอายุต่างกัน และนักเรียนที่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สองกับนักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ผลปรากฏว่านักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีระดับอายุต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ตกซ้ำชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

อินทร์ ศรีคุณ (2507 : 84 - 86) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และกำลังเรียนซ้ำชั้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2506 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ของจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 246 คน โดยใช้แบบสอบถามส่วนบุคคล 1 ชุด และแบบทดสอบอีก 4 ชุด พบว่า ความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความสัมพันธ์กันอย่างมาก มีนัยสำคัญทางสถิติ

แก้วตา ไทรงาม (2520 : 43 - 46) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง จำนวน 96 คน จากโรงเรียนสังกัดเทศบาล กรมสามัญศึกษาและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเขตอำเภอเมืองระนอง โดยใช้คำพื้นฐานที่ทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ตามหลักสูตรประถมศึกษาจำนวน 450 คำ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. คำที่ง่ายมากมี 7 คำ เป็นคำที่มีลักษณะมีพยางค์เดียว ไม่มีตัวสะกดและวรรณยุกต์
2. คำที่ง่ายมี 26 คำ เป็นคำพยางค์เดียว มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ตัวสะกดไม่มีตัวควบกล้ำ

3. คำที่ยากง่ายปานกลางมี 72 คำ เป็นคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ตัวสะกดไม่มีตัวควบกล้ำ

4. คำที่ยาก มี 197 คำ เป็นคำที่มีพยางค์เดียวและหลายพยางค์ มีวรรณยุกต์กำกับ เป็นคำที่ลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด

5. คำที่ยากมาก มี 148 คำ เป็นคำที่มีหลายพยางค์ มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มี "อ" "ห" นำ เป็นคำพ้องเสียง คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม และเด็กไม่ค่อยมีประสบการณ์

ดวงเดือน สุกิตติย์ (2522 : 112) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับการรู้ความหมายของคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง จำนวน 134 คน จากโรงเรียนสังกัดเทศบาล กรมสามัญศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสังกัดกองการศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา โดยใช้แบบทดสอบการรู้ความหมายของคำ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบมีตัวเลือกเป็นรูปภาพ ขั้วละสามตัวเลือก พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำกับการรู้ความหมายของคำมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ บุษพา ชังพุก (2524 : 100) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความเข้าใจความหมายของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 120 คน พบว่า ความสามารถในการสะกดคำกับความเข้าใจความหมายของคำมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไชศรี วรรณวิธา (2524 : 83 - 86) ได้ศึกษาการสอนอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ พบว่า ในการสอนอ่านนั้น ถ้าสอนแบบอ่านแจกลูกสะกดคำ โดยให้เขียนสะกดคำไปพร้อมกับการอ่านและซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่าน จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านทางด้านการจับคู่กับรูปภาพ การเติมคำ และการสะกดคำดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ และทำให้นักเรียนจำคำสะกดคำได้แม่น เขียนหนังสือคล่องขึ้นกว่าเดิมมาก

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำบอก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียน วัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ แบบเขียนตามคำบอก แบบทดสอบวัดผลการเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ กลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษา นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชายและนักเรียนที่มีระดับอายุต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน สำหรับนักเรียนที่เรียนซ้ำชั้นกับนักเรียนในชั้นระดับสูงกว่า เช่น นักเรียนที่เรียนซ้ำชั้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำต่ำกว่านักเรียนในชั้นประถมปีที่ 2 ในขณะเดียวกัน พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำกับการเรียนรู้ความหมายของคำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจความหมายของคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำโดยให้เขียนสะกดคำไปพร้อมกับการอ่านและซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการด้านการอ่านการจับคู่คำกับรูปภาพ การเติมคำและการสะกดคำดีขึ้น นักเรียนจะจำคำสะกดคำได้แม่นยำ เขียนหนังสือคล่องขึ้นกว่าเดิม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำระดับประถมศึกษาในต่างประเทศ

รัสเซล (Russell. 1947 : 406) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน และคำศัพท์ของนักเรียนระดับ 3 ถึง 5 จำนวน 135 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและคำศัพท์ พบว่าการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความหมายของคำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .80 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทาวน์เซนต์ (Townsend. 1947 : 465 - 471) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง การเขียนสะกดคำกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ และคำศัพท์ของนักเรียนระดับ 3 ถึงระดับ 12 พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจคำศัพท์

ไอเลส (Iles. 1975 : 4047 - A - 4048 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการสะกดคำและการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามลำดับอักษรก่อนของพิทแมน (Pitman's Initial Teaching Alphabet: I. T. A.) กับนักเรียนที่เรียนตามลำดับอักษรแบบเดิม ใช้นักเรียนทุกระดับความสามารถ ตั้งแต่ระดับ 2 ถึงระดับ 7 นักเรียนทั้งสองกลุ่มจับคู่กันโดยถือคะแนนระดับเข้าว่าปัญหา อายุจริง และระดับชั้นเรียน ใช้แบบทดสอบการอ่าน 1 ฉบับ และแบบทดสอบการสะกดคำ 2 ฉบับ ทำการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ระหว่างนักเรียนที่เรียนแบบเดิมกับเกณฑ์ระดับชาติ และระหว่างนักเรียนที่เรียนของพิทแมนกับเกณฑ์ระดับชาติ ปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

1. คะแนนการอ่านของกลุ่มที่เรียนของพิทแมนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. คะแนนการสะกดคำของนักเรียนระดับ 4 ที่เรียนของพิทแมน สูงกว่าของนักเรียนที่เรียนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบย่อยเกี่ยวกับการสะกดคำ และแบบทดสอบการสะกดคำ มอริสัน - แมคคอล (Morrison - McCall)
3. นักเรียนที่เรียนแบบเดิม ระดับ 2 และระดับ 3 ได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ระดับชาติอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบ S.R.A. นักเรียนระดับ 4 ระดับ 6 และนักเรียนทั้งหมดได้คะแนนระดับสติปัญญาคำ เมื่อใช้แบบทดสอบมอริสัน - แมคคอล
4. นักเรียนที่เรียนของพิทแมนระดับ 2 ระดับ 3 และนักเรียนทั้งหมดได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ระดับชาติอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบ S.R.A. และนักเรียนระดับ 2 และระดับ 3 ได้คะแนนสูงกว่า แต่นักเรียนระดับ 6 ได้คะแนนต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้แบบทดสอบมอริสัน - แมคคอล
5. เมื่อเปรียบเทียบแบบของการเขียนสะกดคำผิดระหว่างสองกลุ่ม พบว่านักเรียนที่เรียนแบบเดิมทำผิดมากกว่า 3 แบบ จาก 9 แบบ และมีการเขียนสะกดคำผิดมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

คัลเยอร์ (Culyer. 1975 : 4122-A - 4123-A) ได้ศึกษาวิธีสังเคราะห์ในการเลือกคำและวางกฎเกณฑ์ในการสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 5 ปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

1. ลำดับการสะกดคำจะสลับกันกับกฎการอ่าน การอ่านจะกระทำจากเสียงไปหาสัญลักษณ์ ส่วนการสะกดคำจะกระทำจากสัญลักษณ์ไปหาเสียง

2. บัญชีคำสามารถพัฒนาได้โดยอาศัยพื้นฐานจากการอ่านมาก่อน ความถี่ในการใช้เขียนสูง และความคล้ายคลึงของเสียงตามหลักตรรกวิทยา

3. กฎหลายกฎในการสอนสะกดคำไม่เป็นที่ยอมรับเพราะว่าเกิดความล้มเหลวในการใช้คำสำหรับอ่านอย่างน้อย ร้อยละ 75 ของคำที่พบในระดับนั้น

4. ลำดับขั้นทั่ว ๆ ไปของกฎการสะกดคำ สามารถนำไปใช้กับระดับขั้นอื่นได้

5. การศึกษาครั้งนี้อาจจะใช้เป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับพัฒนาโครงการสะกดคำ ใช้ศึกษากฎการสะกดคำ และนำคำต่าง ๆ มาวางเป็นกฎ

การศึกษาค้นคว้านี้เน้นมาถึงการสอนดังต่อไปนี้คือ

1. นักเรียนสามารถจำคำที่เป็นตัวพิมพ์ได้ก่อนที่จะสะกดคำ

2. นักเรียนจะพยายามศึกษาคำที่มีความถี่สูง เพื่อใช้ในการเขียนของเขา

3. กฎการอ่านไม่เพียงพอที่จะแทนกฎการสะกด ดังนั้นควรสอนกฎการสะกดคำ

แยกจากกฎการอ่าน

4. ครูควรระมัดระวังในการสอนกฎการสะกดคำซึ่งมีเกณฑ์ที่ใช้ได้ร้อยละ 75

5. หนังสือการสะกดคำในระดับชั้นต่าง ๆ ควรใช้ภายในชั้นนั้น ๆ

6. การสอนการอ่านกับการสะกดคำควรจะไปด้วยกัน

ฟิลลิปส์ (Phillips. 1975 : 47 - A - 48 - A) ได้ศึกษาผลของวิธี
การใช้ การพิมพ์ที่รับฟังได้ (Audio - print Approach) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำ
และการอ่านของนักเรียนระดับ 2 และระดับ 4 จำนวนระดับละ 52 คน โดยกลุ่มทดลองระดับละ
26 คน มาจากโรงเรียนโกลเดน การ์ดเดน (Golden Garden School) กับกลุ่มควบคุม
ระดับละ 26 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา J.M.B.Brown โดยจับคู่กันตามเพศเข้าวัย
อายุจริงและผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน กลุ่มทดลองทั้งระดับ 2 และระดับ 4 จะใช้การพิมพ์ที่รับฟัง
ได้ โดยมีบทเรียน 12 บทเรียนในเครื่องบันทึกเสียงซึ่งจะเปิดพร้อมกับดูเรื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
แต่ละบทเรียนประกอบด้วยคำ 5 คำ ใช้เวลา 30 นาที เรียนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ใช้
แบบทดสอบการสะกดคำ และแบบทดสอบการอ่าน ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนการอ่านกับการสะกดคำก่อนการทดลอง ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ทั้งสองกลุ่มนำมาเปรียบเทียบกันได้
2. ในการทดสอบภายหลังการทดลอง คะแนนการอ่านกับการสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 และระดับ 4 ทั้งสองกลุ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การอ่านกับการสะกดคำมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างสูง

สเปงเลอร์ (Spangler. 1975 : 3573 - A - 3574 - A) ได้ศึกษาสอนสะกดคำโดยใช้การฟังและการเห็นและความชอบในวิธีการสอนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา 1 โรงเรียน จากระดับ 1 ถึงระดับ 6 จำนวน 386 คน แบบทดสอบการเห็นจะบันทึกในเทปโทรทัศน์แล้วฉายให้นักเรียนดู ส่วนแบบทดสอบการฟัง ก็ให้ฟังจากเทปโทรทัศน์โดยไม่มีภาพบนจอ คำที่นำมาสะกดเลือกจากหนังสือแบบเรียน นักเรียนชั้นต้นจะสอน 10 คำ ส่วนนักเรียนที่ระดับสูงขึ้นจะสอน 15 คำ ใช้เวลา 3 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า ความแตกต่างระหว่างความจำโดยการฟังและการเห็น จะลดลงจากชั้นต้นจนถึงระดับ 6

โจบส์ (Jobes. 1976 : 5197 - A) ได้ศึกษาความรู้ที่ได้และความรู้ที่เหลืออยู่ของการสะกดคำ โดยฝึกการเลียนแบบและการเรียนโดยการสังเกตด้วยการให้ทราบผลและไม่ให้ทราบผลการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 12 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ในแต่ละกลุ่มสุ่มนักเรียน 1 คน ให้รับการฝึกการเลียนแบบ ส่วนอีก 2 คนในแต่ละกลุ่มจะเป็นผู้สังเกตการฝึก หลังจากการฝึก จะทดสอบกลุ่มตัวอย่างโดยการถามแล้วสลับชุดของคำที่สะกด ให้แต่ละกลุ่มได้ทราบผลเกี่ยวกับความถูกต้องของการสะกดคำ แบบของการเขียนสะกดคำที่ผิดคำชมเชยจากผู้สอน และแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าของนักเรียน ผลปรากฏว่า การฝึกการเลียนแบบได้รับความสำเร็จในการสอนสะกดคำ ทั้งยังช่วยเพิ่มความถูกต้องในการสะกดคำให้กับผู้สังเกตอีกด้วย การสะกดคำโดยการฝึกการเลียนแบบและการเรียนโดยการสังเกต ทำให้มีความรู้เหลืออยู่หลังจากการฝึกสิ้นสุดลง นักเรียนที่เรียนโดยการฝึกการเลียนแบบ จะได้คะแนนและมีความรู้เหลืออยู่มากกว่าผู้สังเกตอย่างมีนัยสำคัญ การให้ทราบผลการเรียนไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลของความรู้ที่ได้และความรู้ที่เหลืออยู่ทั้งผู้สังเกตและผู้ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกการเลียนแบบ

พาสซานันเต (Passanante. 1979 : 56) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนสะกดคำโดยใช้การสอนแบบตามลำดับอักษร (I.T.A.) และแบบตามลำดับอักษรแบบเดิม กับนักเรียนในระดับหนึ่งถึงระดับเจ็ด แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำ โดยใช้แบบทดสอบการอ่านหนึ่งฉบับและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำสองฉบับ พบว่าผลการสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและความสามารถในการสะกดคำนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเขายังได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่าการสะกดคำนั้นจะช่วยให้การอ่านและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอนโดยใช้เกมการสอน และสอนโดยใช้ตำรา กับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่าผลฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามตำรา

เยอร์เบอร์ช และคนอื่น ๆ (แกว์ดา ไทรงาม. 2520 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Gerberich and others. 1962 : 390 - 393) กล่าวว่า เมื่อเด็กเขียนสะกดคำที่มีความยากมากขึ้น ความสามารถในการเขียนของเด็กก็จะลดลงไปตามลำดับ คือเขียนสะกดคำที่ยากได้น้อย

ในปี ค.ศ. 1962 บลูเมอร์ (Bloomer. 1963 : 287) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำ พบว่า คำที่นักเรียนพบบ่อย ๆ และความยาวของคำมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเขาเองที่ได้ศึกษาในปี ค.ศ. 1955 (Bloomer. 1956 : 531 - 535) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ยาวและซับซ้อนกับนักเรียนระดับสองในโรงเรียนประถมศึกษา 18 โรงเรียน โดยพิจารณาจากคำที่ใช้เสมอและมีความหมายต่อนักเรียน เขาได้สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์
2. คำที่มีสระผสมสะกดยากเช่นเดียวกับคำควบกล้ำ

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำ และการอ่าน บลูเมอร์ (Bloomer. 1961 : 178 - 182) ได้ศึกษา โดยใช้คำ 149 คำ พบว่า คำที่มีหลายความหมายมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอ่าน

จอห์นสัน (Johnson. 1972 : 79-A - 80-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำที่ใช้บ่อย ๆ และได้วิเคราะห์ปัญหาในการเขียนสะกดคำ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่สะกดต่างกัน นอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะว่า ครูควรช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำ โดยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ จัดให้มีโครงการสอนเป็นประจำและควรสอนเป็นรายบุคคล

ฮอร์น (Horn. 1954 : 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมักจะสะกดผิดตัวมาก โดยเฉพาะเด็กในระดับ 4 - 12 ซึ่งแสดงถึงความไม่สนใจในการใช้ภาษา เขากล่าวว่า การเขียนสะกดผิดนั้น ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกวุ่นวาย คนเขียนไม่มีความสามารถ

อารอน (Aaron. 1959 : 138 - 142) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำ โดยใช้คำ 60 คำ สอบเด็กระดับ 4 จำนวน 193 คน และระดับ 8 จำนวน 174 คน พบว่า

1. เด็กที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ ๆ ได้ จะเป็นเด็กที่สะกดคำได้ดีทั้งเด็กในระดับ 4 และ 8
2. เด็กระดับ 8 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ จะสามารถเขียนสะกดคำได้ดีด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามเด็กในระดับ 4 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ว่าเด็กจะเขียนสะกดคำได้ดี
3. เด็กที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูง และเด็กที่มีสติปัญญาดำจะมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำต่ำ

สแลตเทอรี (Slattery. 1970 : 38014-A) ได้ทำการทดลองสอนสะกดคำให้แก่เด็กในระดับ 9 จำนวน 320 คน ด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนสะกดคำให้ถูกต้อง โดยใช้

คำต่าง ๆ กับผลปรากฏว่า วิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ยังคงมีการสะกดผิดบ้างเนื่องจากการใช้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป ซึ่งเขาสรุปรว่าถ้าต้องการให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้อง จำเป็นต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนสะกดคำต่าง ๆ มาก ๆ

คาทาลาโน (Catalano. 1976 : 4983-A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 6 ในรัฐยูทาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ พบว่านักเรียนที่เรียนจากวิธีการ 2 กลุ่ม มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

แคลนตัน (Clanton. 1977 : 7220-A) ได้ศึกษาถึงผลของการทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 6 - 7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่า

1. คะแนนจากการทดสอบสะกดคำของกลุ่มทดลองไม่สูงไปกว่ากลุ่มควบคุม
2. กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังการทำแบบฝึก

แต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึก

3. นักเรียนระดับ 6 ที่จัดระบบการสอนที่ดี ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนระดับ 7 ที่เป็นกลุ่มทดลอง

ชเวนดิงเจอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงแบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้รูปภาพของจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวอร์ทซ์ (Schwartz. 1977 : 55) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการสะกดคำ นักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

มิทเชล (Mitchell. 1980 : 1392-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนการเขียนสะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง

และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มเขียนสะกดคำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เฮิร์ช (Hirsch. 1981 : 2912-A) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำ 2 วิธี วิธีแรกเน้นครูเป็นผู้เลือกคำและทำการสอนก่อนสอบ วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไปที่มีแบบฝึกหัด และมีการทดสอบหลังสอน พบว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำนักเรียนมีผลดีขึ้น

จากงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษาพบว่า

ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจคำศัพท์ และการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความหมายของคำโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .80 ในการสอนอ่านกับการสอนเขียนสะกดคำควรจะสอนไปด้วยกัน เพราะการอ่านกับการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างสูง การฝึกการเลียนแบบในการสอนเขียนสะกดคำจะช่วยเสริมความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ และจะได้คะแนนพร้อมกับมีความรู้เหลืออยู่มากกว่าผู้เรียนเขียนสะกดคำโดยวิธีสังเกต การสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกมการศึกษาจะให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนตามตาราง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในต่างประเทศ

จอห์นสัน และกริฟฟิธ (Johnson and Griffith. 1986 : 331 - 338) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติในเกรด 4 ผลการศึกษา พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีลักษณะของการเขียนสะกดคำแตกต่างกัน นอกจากนี้พบอีกว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กปกติ จะใช้ภาษาที่ง่าย ๆ และใช้วิธีเขียนแบบซ้ำ ๆ จึงจะทำให้เขียนสะกดคำได้ดี

เลอเทเก้ (Luetke. 1988 : 45 - 52) ได้ศึกษาถึงการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับอนุบาล ผลการศึกษาพบว่า การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการด้านการเขียนกับนักเรียนในระดับอนุบาลจะช่วยทำให้ การเขียนสะกดคำดีขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้การเขียนคำใหม่ได้ดียิ่งขึ้นด้วย

เฮดดอน (Haydon. 1987 : 1765) ได้ศึกษาภาษาเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับประถมศึกษาที่เรียนกับเด็กปกติผลการศึกษาพบว่า พัฒนาการด้านการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นไปอย่างเชื่องช้า ต้องใช้ทักษะทางด้านสายตาสัมผัส การฟัง (การได้ยินที่เหลือน้อย) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าวิธีการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา และประสบการณ์เดิมอีกด้วย

โรมิก (Romig. 1985 : 778) ได้ศึกษาลักษณะการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับประถมศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเขียนของเด็กคือ สีลาของตัวอักษรและประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวกับภาษาของเด็ก ภาษามือก็มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ และวิธีสอนของครูที่มีอิทธิพลเช่นเดียวกัน การให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องใช้สายตา มากกว่าเด็กปกติ ในการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำและกิจกรรมที่จะจัดให้เด็กเกิดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น ส่วนลักษณะของตัวอักษรตัวพิมพ์ ครูต้องมีกิจกรรมหลายรูปแบบ และมีสื่อหลายชนิดรวมทั้งให้โอกาสเด็กในการใช้ภาษาเขียน เพื่อการสื่อความหมายในหลาย ๆ สถานการณ์

จากงานวิจัยในต่างประเทศของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีลักษณะของการสะกดคำล่าช้ากว่าเด็กปกติ ลักษณะการเขียนใช้คำง่าย ๆ และซ้ำ ๆ อยู่เสมอ นอกจากนี้การเขียนสะกดคำของเด็กยังสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ประสบการณ์เดิมและภาษามือ วิธีสอนของครูยังมีอิทธิพลต่อการเขียนสะกดคำ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องใช้สายตา มากกว่าเด็กปกติ การจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้นด้วย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกและวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 52 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 อายุ 8 - 12 ปี มีระดับการได้ยินระหว่าง 55 - 90 dB โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยวิธีการจับคู่คะแนนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน กำหนดให้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองเรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มทดลอง	6	6	12
กลุ่มควบคุม	6	6	12
รวม	12	12	24

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนการเขียนสะกดคำ สระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ และ สระเออ เปลี่ยนรูป โดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกและวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
2. แบบฝึกทักษะการใช้คำที่ประสมสระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ และ สระเออ เปลี่ยนรูปที่มีตัวสะกดโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกและวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีความสามารถในการเขียนสะกดคำเท่ากัน ด้วยวิธีการจับคู่คะแนน
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ หลังจากที่ทำการสอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เสร็จสิ้นแล้ว

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. จัดทำแผนการสอนการเขียนสะกดคำที่ประสมสระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ และสระเออ เปลี่ยนรูป

1.1 ศึกษาคำสระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ และสระเออ เปลี่ยนรูป
ในแบบเรียนทุกวิชา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2521

1.2 เลือกคำเฉพาะคำพยางค์เดียวซึ่งเป็นคำที่มีความถี่สูงและสามารถสื่อได้ด้วย
รูปภาพในแบบเรียนทุกวิชาของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามข้อที่ 1.1 ตามสระ ดังนี้

สระโอะ ลครูป จำนวน 10 คำ ได้แก่คำว่า กบ ผน ชน มค นก ทก
นม นม ร่ม ส้ม

สระอัว ลครูป จำนวน 10 คำ ได้แก่คำว่า ชวด นวด บวก ส้ม
นม สวม ห่วง งวง บวบ ถ้วย

สระอะ เปลี่ยนรูป จำนวน 10 คำ ได้แก่คำว่า ตัด วัด กัด พัด ผัก ชัก
หัก จับ พัน นั่ง

สระเอะ เปลี่ยนรูป จำนวน 10 คำ ได้แก่คำว่า เล็บ เย็บ เบ็ด เจ็ด
เท็ด เช็ด เบ็ด เข็ม เข็น เด็ก

สระเออ เปลี่ยนรูป จำนวน 10 คำ ได้แก่คำว่า เжим เติม เป็ด เกิด
เดิน เฝิง เกิน เนิน เชิง เลิก

รวมทั้งสิ้น 50 คำ

1.3 จัดทำแผนการสอนการเขียนสะกดคำที่ประสมสระตามข้อ 1.2 ด้วยวิธีเขียน
สะกดคำแบบแจกลูกและวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร วิธีละ 20 แผน แผนละ 30 นาที โดย
กำหนด เนื้อหา วัตถุประสงค์ การประเมินผลเหมือนกันจะแตกต่างกันเฉพาะวิธีสอนในด้าน
หลักการสอนสะกดคำและแบบฝึกทักษะ คือ

1.3.1 กลุ่มทดลอง เรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก

1.3.1 กลุ่มควบคุม เรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

ตัวอย่างแผนการสอนเขียนสะกดคำ

สระอັลลครูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า ขวด นวด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอັลเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า ขวด นวด

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. กระดานแข็ง
4. บัตรคำ
5. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการเรียน
2. ดูจากการเขียนคำจากบัตรภาพ
3. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
4. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ช่วยกันหาบัตรตัวอักษร ข ว ค น จับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ข = ขวด ว = แหวน ค = เด็ก น = พู 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปสระ - ะ และ สระ - ะ พร้อมทั้งเขียนลงบนกระดานแข็ง <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ขวด นวด ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\text{ข} + \text{สระ} + \text{ค} = \text{ขวด}$ $\text{น} + \text{สระ} + \text{ค} = \text{นวด}$ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตว่า - ะ เมื่อ มีตัวสะกด - จะหายไปเหลือ ะ ตัวเดียว 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรคำ ตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ช่วยกันหาบัตรตัวอักษร ข ว ค น จับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ข = ขวด ว = แหวน ค = เด็ก น = พู <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ขวด นวด ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\text{ข} + \text{ว} + \text{ค} = \text{ขวด}$ $\text{น} + \text{ว} + \text{ค} = \text{นวด}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

1.4 นำแผนการสอน 20 แผน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ คือ อาจารย์พรประภา ไทยอุทิศ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโสตศึกษา จังหวัดชลบุรี และรองศาสตราจารย์ผดุง อารยะวิทย์ ประธานควบคุมปริญญาโทฯ ตรวจสอบความเหมาะสม

1.5 นำแผนการสอนทั้ง 20 แผน ที่ปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ และประธานควบคุมปริญญาโทฯ ตามข้อ 1.4 ตรวจสอบอีกครั้ง

2. จัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ใช้สระที่กำหนด ตามข้อ 1.1 โดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก และวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร ใช้คำเดียวกัน ต่างกันในเรื่องหลักการสะกดคำ วิธีละ 20 ชุด

ตัวอย่างคำที่ใช้ในแบบฝึกทักษะ เช่นคำว่า ตก ดัง เจ็บ เกิด พวก

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก		วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร	
ตก	สะกดว่า ต + ไ - ะ + ก = ตก	ตก	สะกดว่า ต + ก = ตก
พวก	สะกดว่า พ + ั ว + ก = พวก	พวก	สะกดว่า พ + ว + ก = พวก
ดัง	สะกดว่า ด - ะ + ง = ดัง	ดัง	สะกดว่า ด + ั + ง = ดัง
เจ็บ	สะกดว่า จ + ะ - ะ + บ = เจ็บ	เจ็บ	สะกดว่า ะ + จ + ะ + บ = เจ็บ
เกิด	สะกดว่า ก + ะ - อ + ด = เกิด	เกิด	สะกดว่า ะ + ก + ะ + ด = เกิด

2.1 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำทั้ง 2 วิธีเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ และประธานควบคุมปริญญาโทฯ ตามข้อ 1.4 เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และนำมาปรับปรุงเมื่อมีข้อบกพร่อง

2.2 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ได้รับการปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วส่งให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทฯ ตรวจสอบอีกครั้ง

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

3.1 ผู้วิจัยศึกษาจากคำที่ประสมสระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ และ สระเออ เปลี่ยนรูป จากแบบเรียนทุกวิชาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วเลือกคำที่สามารถสื่อด้วยภาพได้จำนวน 50 คำ

3.2 ผู้วิจัยนำคำให้ข้อ 3.1 ไปสร้างเป็นภาพ และนำภาพนั้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพญาไท ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 10 คน โดยเลือกภาพที่นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องไม่น้อยกว่า 8 ใน 10 คน ในแต่ละภาพจำนวน 30 ภาพ

3.3 ผู้วิจัยนำภาพที่ได้คุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อ 3.2 จำนวน 30 ภาพ ใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ เพื่อใช้ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการจับคู่คะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ เช่น คำว่า เล็บ

เขียนว่า.....

4. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

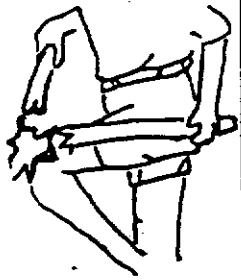
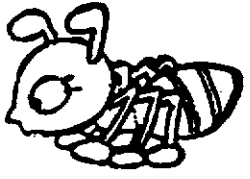
4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือการวัดผลการศึกษา และหนังสือการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

4.2 สืบรวจคำที่ประสมสระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ และสระเออ เปลี่ยนรูป จากแบบเรียนทุกวิชาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

4.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ โดยนำคำจากสระที่กำหนดไว้ 50 คำ มาสร้างแบบทดสอบประเภทปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

เลือก x ทับคำที่เขียนถูกต้องตรงกับภาพ

	หัก	กัก	ลัก
	สด	มด	ลด

4.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจักษ์ อภิณัยรักษ์ และอาจารย์พรประภา ไทยอุทิศ ผู้ช่วยผู้อำนวยการของโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหาและความถูกต้องตามระเบียบวิธีวัดผลและประเมินผล ตามหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วนำมาปรับปรุงข้อบกพร่อง

4.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำที่ได้รับการปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

4.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี จำนวน 50 คน เพื่อหา ข้อบกพร่องของแบบทดสอบ และได้เวลาเฉลี่ย 20 นาทีในการทำแบบทดสอบ

5. การตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

6. วิเคราะห์คัดเลือก และปรับปรุงแบบทดสอบที่ได้ดังนี้

6.1 วิเคราะห์แบบทดสอบโดยหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็น รายข้อโดยใช้เทคนิค 27% แบ่งกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ ของจุฑา เตห์ พาน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 99 - 104) ได้ข้อสอบที่มีระดับความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และได้ค่า อำนาจจำแนกตั้งแต่ .21 - .72 จำนวน 40 ข้อ

6.2 นำแบบทดสอบที่ได้คุณภาพแล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-21 ของ Kuder Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130 - 131) ได้ค่าความเชื่อมั่น .5814

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ไปทำการทดสอบกับประชากร เพื่อ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยจัดอันดับนักเรียนตามคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการ เขียนสะกดคำ โดยการให้คะแนนตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ภายในเวลา 40 นาที

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ด้วยการจับคู่คะแนน กลุ่มละ 12 คน โดยแยก เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (ดังปรากฏในภาคผนวก ก)

3. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนทดลองทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลา การสอนเท่ากัน คือ ใช้เวลากลุ่มละ 20 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที ทุกวันจันทร์ - วันศุกร์ ตั้งแต่ วันที่ 2 - 29 มกราคม 2535 เวลา 9.30 - 10.00 น. และ 10.30 - 11.00 น (ดังปรากฏในภาคผนวก ก) โดยใช้วิธีการสอนต่างกันดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง เรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม เรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบตัวอักษร

4. เมื่อทดลองสอนครบตามที่กำหนดแล้วจึงทำการทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ

5. ตรวจให้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำคะแนนไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่
 - 1.1 คะแนนเฉลี่ย
 - 1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 1.3 ความแปรปรวน
2. หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้วิธีเทคนิค 27% แบ่งกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ ของ จุง เทห์ ฟาน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 99 - 104)
3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-21 ของ Kuder Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130 - 131)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\bar{X}(n - \bar{X})}{nS_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อ

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สูตร t-test Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2530 : 201) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

โดยมี $df = n - 1$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-test

n แทน จำนวนคู่

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ได้รับการสอนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	t
กลุ่มทดลอง	12	26.91	7.92	0.5530
กลุ่มควบคุม	12	26.50	5.46	

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำ โดยวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษรของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกและวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จากโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการได้ยิน 55 - 90 เดซิเบล และไม่มี ความพิการอื่นซ้ำซ้อน อายุ 8 - 12 ปี ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive - Sampling) ด้วยวิธีการจับคู่คะแนน จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 12 คน กลุ่มควบคุม 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ ที่มีความ เชื่อมั่นของแบบทดสอบ .5814

2.3 แผนการสอนการเขียนสะกดคำ สระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ สระเออ เปลี่ยนรูป

2.4 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วย สระโอะ สระอัว ลครูป

สระเอะ สระเออ เปลี่ยนรูป

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการจับคู่คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองเรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก กลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองจำกัดเฉพาะคำพยางค์เดียวที่ประสมด้วย สระโอะ สระอัว ลครูป สระอะ สระเอะ สระเออ เปลี่ยนรูป และประสมด้วยมาตราตัวสะกดแม่ก แม่บ แม่กน แม่กด แม่กม แม่กง แม่เกย ซึ่งเป็นคำที่สามารถสื่อได้ด้วยรูปภาพ คำที่ใช้สอนเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันในการสอนด้านหลักการสะกดคำและแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยทำการทดลองสอนเองทั้งสองกลุ่ม โดยทดลองสอนกลุ่มละ 20 ครั้ง ๆ ละ 30 นาที ต่อ 1 กลุ่ม รวมเวลาที่ทำการทดลอง 4 สัปดาห์ แล้วทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้ทำคุณภาพของเครื่องมือแล้ว

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

วันที่ 2 - 29 มกราคม 2535

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนเขียนโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าวิธีการสอนเขียนสะกดคำทั้งสองวิธีนี้ ใช้ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่มีความพิการอื่นซ้ำซ้อน และมีระดับการได้ยินระหว่าง 55 - 90 เดซิเบล ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน โดยนักเรียนที่มีระดับการได้ยินหลงเหลืออยู่ที่เรียนด้วยวิธีแจกลูก จะเข้าใจการประสมสระ พยัญชนะ และตัวสะกดได้ สามารถถ่ายโอนไปใช้กับการเขียนสะกดคำที่มีสระเดียวกัน และเปลี่ยนพยัญชนะต้น หรือตัวสะกดได้ซึ่งการเขียนสะกดคำ เป็นการช่วยให้เด็กรู้จักกฎเกณฑ์ของการเขียนตามลำดับอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ (ยง อิงคเวทย์. 2508 : 33) วิธีการทั้ง 2 วิธี จะเป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนและอ่านคำได้ถูกต้อง เพราะมีการแยกตัว พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ของการเขียนคำ (กรมวิชาการ. 2528 : 26) กิตยวดี บุณชื้อ (2520 : 54) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ครูมักนิยมนสอนให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ ให้เด็กจำเป็นคำ ๆ ซึ่ง ปีเตอร์สัน และ เฮเดน (Peterson and Hayden. 1961 : 200) กล่าวว่า วิธีการดังกล่าว จะทำให้เด็กไม่มีโอกาสวิเคราะห์คำ แยกแยะตัวสะกดของแต่ละคำได้ จึงทำให้เขียนสะกดคำได้น้อย จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสอนเขียนสะกดคำที่สอนด้วยวิธีเขียนแบบแจกลูก นักเรียนสามารถนำไปเขียนคำอื่น ๆ หรือคำที่มีสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าใจว่าคำแต่ละคำนั้น มีสระประสมอยู่ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของสระลดรูปหรือสระเปลี่ยนรูปก็ได้ แต่สำหรับการเขียนสะกดคำ ด้วยวิธีการสะกดแบบตามตัวอักษร นักเรียนจะรู้แต่เพียงว่า แต่ละคำมีพยัญชนะอะไรบ้าง และเรียงลำดับกันอย่างไร ซึ่งวิธีการสอนเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร จะคล้ายคลึงกับวิธีการสะกดนิ้วมือในภาษามือ (กรมสามัญศึกษา. 2526 : 5 - 9) โดยทั่วไปแล้ว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะเรียนรู้ภาษาโดยใช้สายตาประกอบ เฮดอน (Haydon. 1987 : 1765) และ โรมิง (Roming. 1985 : 778) ซึ่งจะเรียนโดยใช้วิธีจำรูปคำให้ตรงกับความหมาย เมื่อวิเคราะห์แล้วจะพบว่าใกล้เคียงกับวิธีสอนเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร ในความเห็นของ

ผู้วิจัยแล้ว สิ่งที่ทำให้วิธีสอนทั้ง 2 วิธี ได้ผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากการสอน สะกดคำแบบแจกลูกทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (หูตึง) สามารถประสมพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ได้เมื่อสามารถเข้าใจการออกเสียงได้ถูกต้อง จึงจะสามารถเขียน ได้ถูกต้องตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สุธธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2513 : 279 - 287) ไพจิตร วัฒนกุล (2517 : 137 - 139) ยุพิน อินทะยะ (2525 : 56) สุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 57 - 61) และจอห์นสัน (Johnson. 1980 : 6217-A) ที่กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนผิดเพราะการออกเสียงผิด เมื่อนักเรียนเข้าใจคำนั้น ๆ ออกเสียงว่าอย่างไร ก็สามารถเขียนตามได้ถูกต้อง ส่วนวิธีสอนเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษรจะเป็นการสอนให้นักเรียนรู้อำนาจนั้น ๆ พยัญชนะ ตัวสะกด สระ และวรรณยุกต์ อยู่ในตำแหน่งใดของคำก็จะ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการเขียนคำว่าแต่ละคำนั้น พยัญชนะตัวใดเป็นพยัญชนะต้น พยัญชนะตัวใด เป็นตัวสะกด ซึ่งใกล้เคียงกับวิธีสอนการสะกดนิ้วมือที่ใช้ในโรงเรียนโสตศึกษาทั่วไป จึงทำให้นักเรียนเข้าใจและเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น และวิธีสอนทั้ง 2 วิธีนี้ก็มีใช้กันในโรงเรียนโสตศึกษา ในระบรววม (Total Communication) ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปในการสอนเป็นคำ ๆ และการสะกดนิ้วมือ จากการศึกษาครั้งนี้ ยังพบว่า นักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชายทั้งสองกลุ่มซึ่งสูงกว่าทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของสมประสงค์ สถาปิตานนท์ (2507 : 55) จากการวิเคราะห์คำที่ นักเรียนเขียนผิดโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำหลังสิ้นสุดการสอน พบว่า คำที่เป็นสระเปลี่ยนรูปที่เขียนผิดมากที่สุดของกลุ่มทดลองคือ เข้ม เล็บ ตัด เจิม เต็ม เบ็ด รองลงมาก็คือสระลดรูป เช่นคำว่า ห่วง นวม ทั้งนี้อาจเนื่องจากความเข้าใจสับสน ของ สระเอะ สระเออ ซึ่งรูปสระเมื่อประสมกับตัวสะกดแล้ว จะต่างกันไป เอ กับ เ ทำให้ นักเรียนเข้าใจและจำรูปสระสับสนกัน

จากการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในการสอนเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น ควรจะสอนสระทีละตัว เพื่อให้เด็กเข้าใจ และจำได้แม่นยำ ซึ่งตามวิธีการสอนภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น จะเน้นให้สอนซ้ำๆ ทวน (Johnson and Griffith. 1986 : 331 - 338) แต่ในการทดลองครั้งนี้ นักเรียน

ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรียนรู้ สระหลาย ๆ ตัว ซึ่งทำให้เกิดความสับสน และจำรูปลสระสลับกัน แต่การทดลองในครั้งนี้ก็สามารถกล่าวได้ว่า วิธีสอนทั้ง 2 วิธี คือวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก และวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษรสามารถใช้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลองได้ทั้ง 2 วิธี เนื่องจากผลการทดลองปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า

ระยะแรก ๆ ของการทดลองการสอนเขียนสะกดคำแบบแจกลูก ผู้วิจัยใช้เวลาแนะนำให้นักเรียนกลุ่มทดลองเข้าใจหลักเกณฑ์การสะกดคำมากกว่าการสอนเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร ทั้งนี้เพราะนักเรียนมองไม่เห็นรูปสระที่อยู่ในคำนั้น ๆ ต่างจากการสอนเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร นักเรียนสามารถเห็นสระที่ปรากฏอยู่ในคำนั้น ๆ แต่เมื่อนักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์ของการสะกดแบบแจกลูกแล้ว สามารถสะกดคำได้รวดเร็ว แต่ที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสะกดนี้มีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มควบคุมเขียนถูกยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลของการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำแบบแจกลูกและที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษรมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกันแสดงว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธี สามารถนำมาใช้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้
2. ในการสอนเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรให้นักเรียนรู้จักรูปและบอกชื่อ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ รวมถึงการวางตำแหน่งที่ถูกต้องของ สระ วรรณยุกต์ ในการเขียนคำได้

3. ในการสอนเขียนสะกดคำแบบแจกลูก สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรสอนสระลครูป สระเปลี่ยนรูป ทีละสระ ไม่ควรสอนครั้งละหลายสระ เนื่องจากจะทำให้ไม่ประสบผลในการสอนเท่าที่ควร

4. ในการสอนเขียนสะกดคำสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน เนื่องจากระยะเวลาในการทำทดลองจำนวน 20 ครั้ง อาจน้อยเกินไป เพราะสระที่นำมาทดลองเป็นสระลครูป ได้แก่ สระโอะ สระอัว และสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ สระอะ สระเอะ และสระเออ ทำให้เด็กเกิดความสับสนในการเขียนสะกดคำได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก และวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สอง

2. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยวิธีสอนเขียนคำด้วยวิธีอื่น (เรียนเขียนเป็นคำ : เรียนเขียนแบบแจกลูก)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิชย์. "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือครูภาษาไทย. เอกสารนิเทศการศึกษา
กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2514.
- กิตยวดี บุญเชื้อ. "กลุ่มทักษะภาษาไทย," ใน หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและ
แนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชน, 2520.
- แก้วตา ไทรงาม. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่หนึ่ง. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- ไชศรี วรธกวีธา. การสอนการอ่านไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับชั้น
การเรียนรู้. ปริชญานีพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- ✓ ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ✓ ดวงเดือน เทศวานิช. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร, 2527.
- ✓ ดวงเดือน สุกิกิตย์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- นิตยา ฤทธิโยธี. "ท้าวอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี," ประชาศึกษา. 7 :
402 - 417; กุมภาพันธ์ 2507
- บังอร ทองพูนศักดิ์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมปีที่ 1 ระหว่างวิธีสะกดแบบแจกลูกกับวิธีสะกดตามตัวอักษร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

- ✓ บุนนาค ชัยพุก. การศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
ในจังหวัดราชบุรี. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- ประกาศรี ลีทอาไฟ. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประยูร วัชรดิษฐ์. เอกสารวิชาการวิธีสอนภาษาไทย. นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์,
 2516.
- ✓ ผดุง อารยะวิญญู. การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการฟัง และการพูด เอกสารประกอบการสอน
วิชาการศึกษาพิเศษ 521. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษา
 พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ฝึกหัดครู, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 117 คู่มือครู
ภาษาไทย. ม.ป.ท., 2514.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 เจริญผล, 2531.
- เพชรบุรีวิทยาลัยการณ, วิทยาลัยครู. วิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การพิมพ์,
 2517.
- ไพจิตร วัฒนกุล. สาเหตุแห่งการเขียนสะกดคำที่ผิดและเปรียบเทียบความสามารถทาง
การเขียนสะกดคำที่ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลป์ และแผนก
วิทยาศาสตร์ ในภาคการศึกษา 7. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- ยง อิงคเวทย์. "การสอนแจกลูกสะกดคำในชั้นประถมศึกษาตอนต้น," ศูนย์ศึกษา.
 12(11) : 33 - 44 ; พฤศจิกายน 2508.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกด
คำกับการเขียนตามคำบอก. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ยุพิน อินทะยะ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยู่ธยา. ตำราวิชาक्रमิถยมของครูสภา ภาษาไทย ตอนที่ 1 วิชาสอนภาษาไทยชั้นมัธยม. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2514.
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาแบบทดลองและที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2524.
- _____. เรื่องข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเรื่องภาษาไทยกับสังคมไทย. คำสั่งที่ ศธ. 0808/10702 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2528 ค, 3 หน้า.
- _____. คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2528.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เฟื่องอักษร, 2519.
- _____. การสอนเพื่อบรรดิกการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2520.
- สนิท ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสไตร์, 2528.
- สมบัติ ศุภจริยาวัตร. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดการันต์สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

สมประสงค์ สถาปิตานนท์. การสร้างแบบทดสอบการเขียนคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใน 11 โรงเรียนในภาคการศึกษา 1. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2507. อัดสำเนา. สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. วิธีสอนภาษาไทยให้แก่ นักเรียนทททว. ม.ป.ท., 2524.

_____. ภาษามือ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2526.

สามารถ ศักดิ์เจริญ. ปัญหาการเขียนสะกดคำร่นต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

สุทธวิงศ์ พงศ์ไพบุลย์. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2513.

สุภาพ ดวงเพชร. การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

สุมาลี โกศลสมบัติ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.

อรพรรณ ภิฑูไธภาพ. การศึกษานผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

อินทร์ ศรีคุณ. การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2507. อัดสำเนา.

- ✓ Aaron, I.E. "The Relationship of Selected Measures to Spelling Achievement at the Fourth and Eight grade Levels," Journal of Educational Research. 4 : 138 - 142 ; December, 1959
- ✓ Bloomer, Richard H. "Concepts of Meaning and the Reading and Spelling Difficulty of Words," Journal of Education Research. 5 : 178 - 182 ; January, 1961.
- _____. "Connotative Meaning and the Reading and Spelling Difficulty of Words," Journal of Education Research. 6 : 287 ; February, 1963.
- _____. "Word Length and Complexity Variables in Spelling Difficulty," Journal of Educational Research. 7 : 531 - 535, March, 1956.
- Catalano, Eileen Aiken. "The Effect of a Spelling Program Using Words in Given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores," Dissertation Abstracts International. 8 : 4983-A ; February, 1976.
- Clanton, Patricin Brantley. "The Effectiveness of the Letter Close Procedure as a Method of Teaching Spelling," Dissertation Abstracts International. 38 : 7220-A : February, 1977.
- Culyer, Gail Blake. "A Synthesized Approach to Selecting ;Spelling Words and Generalizations," Dissertation Abstracts International. 7 : 4122-A - 4123-A ; January, 1975.
- Gray, William S. "A Summary of Reading Investigation of July 1, 1974 to June 30, 1948," Journal of Education Research. 42 : 403 ; February, 1949.
- ✓ Haydon, Deborah Moore. An Interpretation of the Writing Process and Written Language Strategies Used by a Selected Group of Hearing Impaired Children. Missouri : University of Missouri-Columbia, 1987.
- ✓ Hirsch, Vicki E. "A Study of Instructional Approachs to Spelling: Student Achievement and Teacher Attitude," Dissertation Abstracts. 41 : 2912-A ; January, 1981.
- ✓ Horn, Ernest. "Spelling," Encyclopedia of Educational Research. 3rd ed. 1954.
- _____. "Spelling," Encyclopedia of Educational Research. New York: Macmillian Company, 1960.
- ✓ Hymer, Robert Charles. "An Analysis of the Spelling Errors found in the Written Compositions of Fourth, Fifth, and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts International. 24 : 573-A ; 1963.

- / Iles, Betty Allen. "Traditional Alphabet and Pitman's Initial Teaching Alphabet : Their Effects of the Reading and Spelling Skills of Two Groups of Elementary School Children," Dissertation Abstracts International. 7 : 4047-A - 4048-A; January, 1975.
- Jobs, Nancy Kay. "The Acquisition and Retention of Spelling Through Invitation Training and Observational Learning with and without Feedback," Dissertation Abstracts International. 8 : 5197-A; February, 1976.
- Johnson, Imogene Temple. "A Description of Language Processing Characteristics of Selected Secondary Students With Reading and Spelling Difficulties," Dissertation Abstracts International. 6217-A ; June, 1980.
- Johnson, Jarvis Burdett. "An Analysis of Spelling Difficulties of Common Words Used with High Frequency," Dissertation Abstracts International. 1 : 79-A - 80-A ; July, 1972.
- ✓ Johnson, Harold A. and Griffith, Penny L. "The Instructional Patterns of Two Fourth - Grade Spelling Classes : A Mainstreaming Issue," American Annals of the Deaf. 131(5) : 331 - 338 ; December, 1986.
- ✓ Luetke, Stahlman B. "The Benefit of Using CAI with a Six - Year - Old Hearing Impaired Boy Learning Previously Unknown Vocabulary and Spelling Words," Early Child Development and Care. 32(1 - 4) : 45 - 52; January, 1988.
- Mitchell, John Charles. "Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on Spelling Achievement in Grade 4, 5 and 6," Dissertation Abstracts International. 4 : 1392-A ; October, 1980.
- Passanante Gail R. "Spelling Proficiency and Early Training with I.T.A.," Resources in Education (ERIC). 7 : 56; July, 1979.
- Peterson, Dorothy G. and Velma D. Hayden. Teaching Learning in the Elementary School. New York : Appleton Century Croft., 1961.
- Phillips, Vera Lee Morgan. "The Effect of a Mode of Presentation of Spelling on Reading Achievement," Dissertation Abstracts International. 1 : 47-A - 48-A; July, 1975.
- Pinter, Donna Dac Krewedl. "The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of Third Graders," Dissertation Abstracts International. 2 : 710-A - 711-A' August, 1977.

- Romig, Linda Gayle. The Cognitive Processing and Cuing Systems Used by Young Hearing Impaired Children When Spelling. Missouri : University of Columbia, 1985.
- Russell, David H. "Spelling Ability in Relation to Reading and Vocabulary Achievements," Journal of Educational Research. 6 : 406; February, 1947.
- Schwartz, Sybil and Doehring Donal. "A Developmental Study of Children's Ability to Abstract Spelling Patterns," Research in Education. 12 : 55, September, 1977.
- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.
- Shane, Harold G. and Others. Beginning Arts Instruction with Children. Ohio : Charles E. Merrill Books Inc., 1961.
- Slattery, Danial Patterick. "Effects of Practice and Emphasis on the Serial - Error - Curve in Spelling Performance," Dissertation Abstracts International. 30 : 38014-A ; March, 1970.
- Spangler, Richard Burton. "Audiotory and Visual Teaching of Spelling and the Modality Preferences of Elementary School Children," Dissertation Abstracts International. 6 : 3573-A - 3574-A; December, 1975.
- Townsend, Agatha. "An Investigation of Certain Relationships of Spelling with Reading and Academic Aptitude," Journal of Educational Research. 6 : 465 - 471 ; February, 1947.

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางผลการจับคู่คะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

ตารางการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำหลังการทดลองของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางแผนการดำเนินการทดลองการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

ข้อที่	P _H	P _L	P	r	ข้อที่	P _H	P _L	P	r
1	.50	.21	.35	.32	21	.50	.14	.30	.41
2	.57	.36	.46	.21	22	.50	.14	.30	.41
3	.93	.21	.60	.72	23	.86	.64	.76	.29
4	.64	.36	.50	.28	24	.71	.29	.56	.42
5	.93	.50	.74	.53	25	.86	.64	.76	.29
6	.43	.21	.32	.25	26	.57	.21	.38	.38
7	.93	.21	.60	.72	27	.43	.14	.28	.35
8	.86	.43	.66	.47	28	.86	.64	.76	.29
9	.57	.29	.43	.29	29	.64	.36	.50	.28
10	.29	.14	.21	.21	30	.43	.21	.32	.25
11	.71	.21	.45	.50	31	.50	.21	.35	.32
12	.71	.57	.57	.29	32	.86	.57	.72	.35
13	.79	.50	.65	.32	33	.57	.29	.43	.29
14	.50	.21	.35	.32	34	.36	.07	.20	.42
15	.50	.21	.35	.32	35	.86	.29	.59	.58
16	.93	.71	.80	.42	36	.86	.50	.70	.41
17	.64	.14	.37	.52	37	.50	.07	.26	.53
18	.43	.07	.23	.43	38	.71	.21	.45	.50
19	.43	.21	.32	.25	39	.86	.57	.72	.35
20	.50	.29	.39	.22	40	.50	.21	.35	.32

ตาราง แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คู่ที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์		ผลต่างของคะแนน	ผลต่างของคะแนนยกกำลังสอง
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	D	D ²
1	38	37	1	1
2	35	31	4	16
3	34	31	3	9
4	29	30	-1	1
5	29	29	0	0
6	28	27	1	1
7	27	26	1	1
8	26	25	1	1
9	26	23	3	9
10	20	21	-1	1
11	19	20	-1	1
12	12	18	-6	36
X=26.91		X=26.50	D=5	D ² =77

ตาราง การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			
คะแนน (40)	เพศชาย	เพศหญิง	คะแนน (40)	เพศชาย	เพศหญิง	
38	ชานุกัณฑ์	ทัศนีย์	37	โกศล	การเกิด	
35		สุมาลี	31		หนึ่งทัย	
34		จันทร์รา	31			ภาวิณี
29		สุธาสินี	30			
28		เบญจวรรณ	29	พัฒนพงษ์		
27			27		นาพล	
27			เพ็ญนิภาศ			26
26		อรรณชัย	25	เบญจพร		
26		ภาณุวัฒน์	23			
20		กิจจา	21		ธนรัชต์	
19	ภัทรสิน	20	เทวฤทธิ์			
12	ชาคริต	18	ประภากร			

ตาราง แผนการดำเนินการทดลองการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สัปดาห์	วัน	กลุ่ม	การทดลอง
1	จันทร์	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 1 การเขียนรูปสระ ได้แก่ :- -ะ -ิ -เ -ะ -เ-ะ -อ -ัว
		กลุ่มควบคุม	
	อังคาร	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 2 การเขียนรูปวรรณยุกต์ ได้แก่ :- พยัญชนะ ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ณ บ ป ผ ฝ พ ฟ ม ย ร ล ว ส ห
		กลุ่มควบคุม	
	พุธ	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 3 การเขียนสะกดคำสระโอะ
		กลุ่มควบคุม	ลครูป ได้แก่ คำว่า กบ ขน ผน
	พฤหัสบดี	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 4 การเขียนสะกดคำสระโอะ
		กลุ่มควบคุม	
	ศุกร์	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 5 การเขียนสะกดคำสระโอะ
		กลุ่มควบคุม	
2	จันทร์	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 6 การเขียนสะกดคำสระอะ
		กลุ่มควบคุม	
	อังคาร	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 7 การเขียนสะกดคำสระอะ
		กลุ่มควบคุม	
	พุธ	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 8 การเขียนสะกดคำสระอะ
		กลุ่มควบคุม	
	พฤหัสบดี	กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 9 การเขียนสะกดคำสระเอะ
		กลุ่มควบคุม	

ตาราง (ต่อ)

สัปดาห์	วัน	กลุ่ม	การทดลอง
	ศุกร์	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 10 การเขียนสะกดคำสระเอะ เปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เป็ด เจ็ด เพ็ด
3	จันทร์	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 11 การเขียนสะกดคำสระเอะ เปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เข็ด เบ็ด
	อังคาร	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 12 การเขียนสะกดคำสระเอะ เปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เข้ม เข็น เด็ก
	พุธ	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 13 การเขียนสะกดคำสระเออ เปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เต็ม เจิม
	พฤหัสบดี	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 14 การเขียนสะกดคำสระเออ เปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เป็ด เกิด
	ศุกร์	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 15 การเขียนสะกดคำสระเออ เปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เดิน เกิน เนิน
4	จันทร์	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 16 การเขียนสะกดคำสระเออ เปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เลิก เพ็ง เข็ง
	อังคาร	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 17 การเขียนสะกดคำสระอัว ลดรูป ได้แก่ คำว่า ขวด นวด
	พุธ	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม	แผนการสอนที่ 18 การเขียนสะกดคำสระอัว ลดรูป ได้แก่ คำว่า นวม สวม ล้าม

ตาราง (ต่อ)

สัปดาห์	วัน	กลุ่ม	การทดลอง
พฤหัสบดี		กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 19 การเขียนสะกดคำสระอັว
		กลุ่มควบคุม	ลครูป ได้แก่ คำว่า งวง ห่วง
ศุกร์		กลุ่มทดลอง	แผนการสอนที่ 20 การเขียนสะกดคำสระอັว
		กลุ่มควบคุม	ลครูป ได้แก่ คำว่า ขวบ ขวก ถ้วย

ภาคผนวก ข

แผนการสอน

แบบฝึกทักษะ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

แผนการสอนการเขียนสะกดคำ

แบบแจกลูก

แบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 1

การเขียนรูปสระ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนรูปสระ - - -ะ -ิ -เ -ะ -เ -ะ -เ -อ -ว ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนรูปสระ ไม้หันอากาศ ไม้ไต่คู้ สระอะ สระอิ สระเอ สระเอะ สระโอะ
สระเออ สระอัว

สื่อการสอน

1. บัตรรูปสระ
2. แบบฝึกทักษะ
3. กระดานดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> ครูนำรูปสระ - - -ะ - - -เ - -ะ เ-ะ เ-อ -ัว ให้นักเรียนบอกชื่อที่รู้จัก <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูแจกรูปสระ - - -ะ - - -เ - เ-ะ เ-ะ เ-อ -ัว ให้นักเรียนคนละตัว และให้นักเรียนออกมาชูสระของตนเองให้ เพื่อน ๆ ดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงให้ฟัง 2. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนสระของ ตนเองบนกระดานดำ <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูและนักเรียนช่วยกันนำรูปสระติดบน กระดานและอ่านออกเสียง 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียน รูปสระ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> ครูนำรูปสระ - - -ะ - - -เ - -ะ เ-ะ เ-อ -ัว ให้นักเรียนบอกชื่อที่รู้จัก <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูแจกรูปสระ - - -ะ - - -เ - เ-ะ เ-ะ เ-อ -ัว ให้นักเรียนคนละตัว และให้นักเรียนออกมาชูสระของตนเองให้ เพื่อน ๆ ดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงให้ฟัง 2. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนสระของ ตนเองบนกระดานดำ <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูและนักเรียนช่วยกันนำรูปสระติดบน กระดานและอ่านออกเสียง 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียน รูปสระ

แผนการสอนที่ 2

การเขียนรูปวรรณยุกต์และพยัญชนะ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนรูปวรรณยุกต์ - - และพยัญชนะ ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ฌ ต
ถ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ม ย ร ล ว ส ห ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนรูปวรรณยุกต์ ไม้เอก ไม้โท และพยัญชนะ ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ฌ ต ถ น บ ป
ผ ฝ พ ฟ ม ย ร ล ว ส ห

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร วรรณยุกต์
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋าหนัง
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดานดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> ครูนำรูปวรรณยุกต์ - - และพยัญชนะ ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ศ ต ถ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ม ย ร ล ว ส ห ให้นักเรียนบอกชื่อที่รู้จัก <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนรูปวรรณยุกต์ - - ลงบนกระดานดำ 2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วแจกบัตรตัวอักษรให้มาติดคู่กับบัตรภาพบนกระเป๋านั่ง ได้แก่ ก = ไก่ ข = ไข่ ค = ควาย ง = งู จ = จาน ฉ = ฉิ่ง ช = ช้าง ซ = โซ่ ศ = เด็ก ต = เต่า ถ = ถู น = หนู บ = ใบไม้ ป = ปลา ผ = ผึ้ง ฝ = ฝา พ = พาน ฝ = ฟัน ม = ม้า ย = ยักษ์ ร = เรือ ล = ลิง ว = แหวน ส = เสือ ห = หีบ <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนช่วยกันออกมาเขียนพยัญชนะตรงตามบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนรูปวรรณยุกต์และพยัญชนะ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> ครูนำรูปวรรณยุกต์ - - และพยัญชนะ ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ศ ต ถ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ม ย ร ล ว ส ห ให้นักเรียนบอกชื่อที่รู้จัก <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนรูปวรรณยุกต์ - - ลงบนกระดานดำ 2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วแจกบัตรตัวอักษรให้มาติดคู่กับบัตรภาพบนกระเป๋านั่ง ได้แก่ ก = ไก่ ข = ไข่ ค = ควาย ง = งู จ = จาน ฉ = ฉิ่ง ช = ช้าง ซ = โซ่ ศ = เด็ก ต = เต่า ถ = ถู น = หนู บ = ใบไม้ ป = ปลา ผ = ผึ้ง ฝ = ฝา พ = พาน ฝ = ฟัน ม = ม้า ย = ยักษ์ ร = เรือ ล = ลิง ว = แหวน ส = เสือ ห = หีบ <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนช่วยกันออกมาเขียนพยัญชนะตรงตามบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนรูปวรรณยุกต์และพยัญชนะ

แผนการสอนที่ 3
การเขียนสะกดคำสระโอะลครูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า กบ ผน ชน ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระโอะลครูป ได้แก่ คำว่า กบ ผน ชน

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดานดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเขียนคำจากภาพ
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำแผ่นอักษร ก ผ ช บ น ให้นักเรียนจับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ก = ไก่ ผ = ผน ช = ช้าง บ = ใบไม้ น = หนู 2. ครูให้นักเรียนเขียนตัวอักษรจาก บัตรภาพ ในข้อ 1 3. ครูให้นักเรียนบอกชื่อ สระ ไ- -ะ ไ-ะ และเขียนลงบนกระดานดำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ กบ ผน ชน ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ ก + ไ-ะ + บ = กบ ผ + ไ-ะ + น = ผน ช + ไ-ะ + น = ชน พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระไ-ะ เมื่อมีตัวสะกดรูปสระจะหายไป 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า กบ ผน ชน จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำแผ่นอักษร ก ผ ช บ น ให้นักเรียนจับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ก = ไก่ ผ = ผน ช = ช้าง บ = ใบไม้ น = หนู 2. ครูให้นักเรียนเขียนตัวอักษรจาก บัตรภาพ ในข้อ 1 <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ กบ ผน ชน ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ ก + บ = กบ ผ + น = ผน ช + น = ชน 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า กบ ผน ชน จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า กบ ผน ชน จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า กบ ผน ชน จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 4
การเขียนสะกดคำสระโอะลครูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนเขียนคำว่า มด นก หก ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระโอะลครูป ได้แก่ คำว่า มด นก หก

สื่อการสอน

1. บัตรภาพ
2. บัตรตัวอักษร สระ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดานดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. จากการเขียนคำจากภาพ
3. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำแผ่นภาพ ม้า หนู หีบ เด็ก ไก่ ให้นักเรียนจับคู่กับแผ่นตัวอักษร ม น ห ด ก ได้แก่ ม้า = ม หนู = น หีบ = ห เด็ก = ด ไก่ = ก 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อสระ โ-ะ -ะ โ-ะ และเขียนลงบนกระดานดำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูนำบัตรภาพ มด นก หก ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ม} + \text{โ-ะ} + \text{ด} &= \text{มด} \\ \text{น} + \text{โ-ะ} + \text{ก} &= \text{นก} \\ \text{ห} + \text{โ-ะ} + \text{ก} &= \text{หก} \end{aligned}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ โ-ะ เมื่อมีตัวสะกดรูปสระจะหายไป 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำ มด นก หก จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำแผ่นภาพ ม้า หนู หีบ เด็ก ไก่ ให้นักเรียนจับคู่กับแผ่นตัวอักษร ม น ห ด ได้แก่ ม้า = ม หนู = น หีบ = ห เด็ก = ด ไก่ = ก <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูนำบัตรภาพ มด นก หก ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ม} + \text{ด} &= \text{มด} \\ \text{น} + \text{ก} &= \text{นก} \\ \text{ห} + \text{ก} &= \text{หก} \end{aligned}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำ มด นก หก จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า มค นก หก จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า มค นก หก จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 5
การเขียนสะกดคำสระโอะลครูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า ผม นม ร่ม ล้ม ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระโอะลครูป ได้แก่ คำว่า ผม นม ร่ม ล้ม

สื่อการสอน

1. บัตรภาพ
2. บัตรตัวอักษร สระ วรรณยุกต์
3. แบบฝึกทักษะ
4. กระดาษคำ - ขอลูก

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรภาพ ผึ้ง หนู เรือ ลิง ม้า ให้นักเรียนจับคู่กับบัตรตัวอักษร ได้แก่ ผึ้ง = ผ หนู = ห เรือ = ร ลิง = ล ม้า = ม 2. ครูชูสระ - -ะ โ-ะ ให้นักเรียนบอกชื่อ และเขียนบนกระดานดำ 3. ครูชูรูปวรรณยุกต์ - - และให้นักเรียนออกมาเขียนลงบนกระดานดำ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรภาพ ผึ้ง หนู เรือ ลิง ม้า ให้นักเรียนจับคู่กับบัตรตัวอักษร ได้แก่ ผึ้ง = ผ หนู = ห เรือ = ร ลิง = ล ม้า = ม 2. ครูชูรูปวรรณยุกต์ - - และให้นักเรียนออกมาเขียนลงบนกระดานดำ
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ผม นม ร่ม ล้ม ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำที่ละภาพ ได้แก่ ผ + โ-ะ + ม = ผม น + โ-ะ + ม = นม ร + โ-ะ + ม(รม) + - = ร่ม ล + โ-ะ + ม(ลม) + - = ล้ม พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระโ-ะ เมื่อมีตัวสะกดรูปสระจะหายไป 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำ ผม นม ร่ม ล้ม จากบัตรภาพตามหลักการเขียนและสะกดคำในข้อ 1	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ผม นม ร่ม ล้ม ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำที่ละภาพ ได้แก่ ผ + ม = ผม น + ม = นม ร + - + ม = ร่ม ล + - + ม = ล้ม 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำ ผม นม ร่ม ล้ม จากบัตรภาพตามหลักการเขียนและสะกดคำในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ผม นม ร่ม ล้ม จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ผม นม ร่ม ล้ม จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 6
การเขียนสะกดคำสระอะเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า ตัด วัด กัด พัด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอะเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า ตัด วัด กัด พัด

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร รูปสระ
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดานดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร ต ว ก พ ด กลุ่มละ 1 ชุด แข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพที่ครูวางไว้ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ ได้แก่ ต = เต่า ว = แหวน ก = ไก่ พ = พาน ด = เด็ก 2. ครูแจกรูปสระ - และสระ -ะ ให้นักเรียนบอกชื่อและสังเกตตัวของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร ต ว ก พ ด กลุ่มละ 1 ชุด แข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพที่ครูวางไว้ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ ได้แก่ ต = เต่า ว = แหวน ก = ไก่ พ = พาน ด = เด็ก 2. ครูแจกรูปสระ - ให้นักเรียนบอกชื่อและสังเกตตัวของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ตต วัต กัด พัด ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ต} + \text{ะ} + \text{ต} &= \text{ตต} \\ \text{ว} + \text{ะ} + \text{ด} &= \text{วัต} \\ \text{ก} + \text{ะ} + \text{ด} &= \text{กัด} \\ \text{พ} + \text{ะ} + \text{ด} &= \text{พัด} \end{aligned}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ-ะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะเปลี่ยนไปเป็น -	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ตต วัต กัด พัด ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ต} + \text{ั} + \text{ต} &= \text{ตต} \\ \text{ว} + \text{ั} + \text{ด} &= \text{วัต} \\ \text{ก} + \text{ั} + \text{ด} &= \text{กัด} \\ \text{พ} + \text{ั} + \text{ด} &= \text{พัด} \end{aligned}$

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ตัด วัด กัด พัด จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษร รูปสระ ประสมเป็นคำว่า ตัด วัด กัด พัด ให้ตรงกับภาพที่กำหนดไว้ 2. ครูให้นักเรียนทบทวนแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ตัด วัด กัด พัด จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษร รูปสระ ประสมเป็นคำว่า ตัด วัด กัด พัด ให้ตรงกับภาพที่กำหนดไว้ 2. ครูให้นักเรียนทบทวนแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 7
การเขียนสะกดคำสระอะเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า ผัก ชัก หัก ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอะเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า ผัก ชัก หัก

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดานดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเขียนคำ
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร ผ ข ห ก กลุ่มละ 1 ชุด แข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพที่ครูวางไว้ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ ได้แก่ ผ = ผึ้ง ข = ขี้ ห = หีบ ก = ก่ 2. ครูแจกรูปสระ - และ สระ -ะ ให้นักเรียนบอกชื่อและส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร ผ ข ห ก กลุ่มละ 1 ชุด แข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพที่ครูวางไว้ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ ได้แก่ ผ = ผึ้ง ข = ขี้ ห = หีบ ก = ก่ 2. ครูแจกรูป - ให้นักเรียนบอกชื่อและส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ผัก ชัก หัก ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ผ} + \text{ะ} + \text{ก} &= \text{ผัก} \\ \text{ช} + \text{ะ} + \text{ก} &= \text{ชัก} \\ \text{ห} + \text{ะ} + \text{ก} &= \text{หัก} \end{aligned}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ-ะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะเปลี่ยนไปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ผัก ชัก หัก จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ผัก ชัก หัก ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ผ} + \text{-} + \text{ก} &= \text{ผัก} \\ \text{ช} + \text{-} + \text{ก} &= \text{ชัก} \\ \text{ห} + \text{-} + \text{ก} &= \text{หัก} \end{aligned}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ผัก ชัก หัก จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษรและรูปสระประสมเป็นคำว่า ผัก ชัก หัก ให้ตรงกับภาพที่กำหนดไว้ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษรและรูปสระประสมเป็นคำว่า ผัก ชัก หัก ให้ตรงกับภาพที่กำหนดไว้ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 8
การเขียนสะกดคำสระอะเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า จับ พัน นั่ง ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอะเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า จับ พัน นั่ง

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ วรรณยุกต์
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดานดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. ดูจากการเขียนคำของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร จ ฟ น บ ง กลุ่มละ 1 ชุด แข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพที่ครูวางไว้ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะได้แก่ จ = จาน ฟ = ฟัน น = หนู บ = ใบไม้ ง = งู 2. ครูชูรูป - สระ-ะ และ รูปวรรณยุกต์ ให้นักเรียนบอกชื่อ และส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานคำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ จับ ฟัน นิ่ง ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $\begin{aligned} \text{จ} + \text{ะ} + \text{บ} &= \text{จับ} \\ \text{ฟ} + \text{ะ} + \text{น} &= \text{ฟัน} \\ \text{น} + \text{ะ} + \text{ง(นิ่ง)} + \text{-} &= \text{นึ่ง} \end{aligned}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ-ะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะเปลี่ยนไปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า จับ ฟัน นิ่ง จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร จ ฟ น บ ง กลุ่มละ 1 ชุด แข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพที่ครูวางไว้ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะได้แก่ จ = จาน ฟ = ฟัน น = หนู บ = ใบไม้ ง = งู 2. ครูชูรูป - และวรรณยุกต์ - ให้นักเรียนบอกชื่อ และส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานคำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ จับ ฟัน นิ่ง ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $\begin{aligned} \text{จ} + \text{-} + \text{บ} &= \text{จับ} \\ \text{ฟ} + \text{-} + \text{น} &= \text{ฟัน} \\ \text{น} + \text{-} + \text{-} + \text{ง} &= \text{นึ่ง} \end{aligned}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า จับ ฟัน นิ่ง จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ ประสมเป็นคำว่า จีบ พัน นิ่ง ให้ตรงกับภาพที่วางไว้ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ ประสมเป็นคำว่า จีบ พัน นิ่ง ให้ตรงกับภาพที่วางไว้ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 9
การเขียนสะกดคำสระเอะเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เล็บ เย็บ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วย สระเอะเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เล็บ เย็บ

สื่อการสอน

1. บัตรภาพ
2. บัตรตัวอักษร สระ
3. แบบฝึกทักษะ
4. กระดาษคำ - ขอลูก

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลการทำงานแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรภาพ ลิง ยักษ์ ใบไม้ ให้นักเรียนจับคู่กับพยัญชนะ ล ย บ พร้อมทั้งให้นักเรียนบอกชื่อพยัญชนะ 2. ครูชูรูปสระ เ- -ะ -ะ - ให้ นักเรียนบอกชื่อและเขียนลงบนกระดานดำ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรภาพ ลิง ยักษ์ ใบไม้ ให้นักเรียนจับคู่กับพยัญชนะ ล ย บ พร้อมทั้งให้นักเรียนบอกชื่อพยัญชนะ 2. ครูชูรูปสระ เ- - ให้นักเรียนบอกชื่อ และเขียนลงบนกระดานดำ
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เล็บ เย็บ ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ที่ละภาพ ได้แก่ $\text{ล} + \text{เ-ะ} + \text{บ} = \text{เล็บ}$ $\text{ย} + \text{เ-ะ} + \text{บ} = \text{เย็บ}$ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตว่า สระเ-ะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะเปลี่ยนรูปไปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำ เล็บ เย็บ จากบัตรภาพตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เล็บ เย็บ ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ที่ละภาพ ได้แก่ $\text{เ} + \text{ล} + \text{-} + \text{บ} = \text{เล็บ}$ $\text{เ} + \text{ย} + \text{-} + \text{บ} = \text{เย็บ}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำ เล็บ เย็บ จากบัตรภาพตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำ เล็บ เย็บ จาก บัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำ เล็บ เย็บ จาก บัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 10
การเขียนสะกดคำสระเอะเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เป็ด เจ็ด เท็ด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระเอะเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เป็ด เจ็ด เท็ด

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. แบบฝึกทักษะ
4. กระดาษดำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการสนใจในการเรียน
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรภาพ ปลา จาน หีบ เด็ก ให้ นักเรียนจับคู่กับพยัญชนะ ป จ ห ค 2. ครูชูรูปสระ - -ะ -ะ - ให้ นักเรียนบอกชื่อแล้วเขียนลงบนกระดานดำ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรภาพ ปลา จาน หีบ เด็ก ให้ นักเรียนจับคู่กับพยัญชนะ ป จ ห ค 2. ครูชูรูปสระ - - ให้นักเรียนบอกชื่อ แล้วเขียนลงบนกระดานดำ
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เป็ด เจ็ด เห็น ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและ เขียนสะกดคำที่ละภาพ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ป} + \text{เ} - \text{ะ} + \text{ด} &= \text{เป็ด} \\ \text{จ} + \text{เ} - \text{ะ} + \text{ด} &= \text{เจ็ด} \\ \text{ห} + \text{เ} - \text{ะ} + \text{ด} &= \text{เห็น} \end{aligned}$ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตว่าสระ -ะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะเปลี่ยนรูปไปเป็น -ิ 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เป็ด เจ็ด เห็น จากบัตรภาพตามหลักการเขียน สะกดคำเหมือนกับข้อ 1	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เป็ด เจ็ด เห็น ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและ เขียนสะกดคำที่ละภาพ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{เ} + \text{ป} + \text{เ} - \text{ะ} + \text{ด} &= \text{เป็ด} \\ \text{เ} + \text{จ} + \text{เ} - \text{ะ} + \text{ด} &= \text{เจ็ด} \\ \text{เ} + \text{ห} + \text{เ} - \text{ะ} + \text{ด} &= \text{เห็น} \end{aligned}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เป็ด เจ็ด เห็น จากบัตรภาพตามหลักการเขียน สะกดคำเหมือนกับข้อ 1
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำ เป็ด เจ็ด เห็น จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ วิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำ เป็ด เจ็ด เห็น จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ วิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 11
การเขียนสะกดคำสระเอะเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เช็ด เบ็ด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระเอะเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เช็ด เบ็ด

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดาษคำ - ซอลูก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการสนใจในการเรียน
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร ข บ ค กลุ่มละ 1 ชุดแข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะได้แก่ ข = ข้าง บ = ใบไม้ ค = เด็ก 2. ครูแจกรูปสระ - -ะ -ะ -ะ ให้นักเรียนบอกชื่อและส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เช็ด เบ็ด ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $\text{ข} + \text{-ะ} + \text{ค} = \text{เช็ด}$ $\text{บ} + \text{-ะ} + \text{ค} = \text{เบ็ด}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ -ะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะเปลี่ยนไปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า เช็ด เบ็ด จากบัตรคำ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรตัวอักษร ข บ ค กลุ่มละ 1 ชุดแข่งขันกันจับคู่กับบัตรภาพ กลุ่มใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะได้แก่ ข = ข้าง บ = ใบไม้ ค = เด็ก 2. ครูแจกรูปสระ - - ให้นักเรียนบอกชื่อและส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เช็ด เบ็ด ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $\text{เ} + \text{ข} + \text{-} + \text{ค} = \text{เช็ด}$ $\text{เ} + \text{บ} + \text{-} + \text{ค} = \text{เบ็ด}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า เช็ด เบ็ด จากบัตรคำ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษร รูปสระ ประสมเป็นคำว่า เช็ด เบ็ด 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนนำบัตรตัวอักษร รูปสระ ประสมเป็นคำว่า เช็ด เบ็ด 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 12
การเขียนสะกดคำสระเอะเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เข้ม เข็น เด็ก ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระเอะเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เข้ม เข็น เด็ก

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. กระดาษแข็ง - ดินสอ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดาษคำ - ชอล์ก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเขียนคำ
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> - ให้นักเรียนบอกชื่อพยัญชนะ ข ค ม น และจับคู่กับบัตรภาพไข่ เด็ก ม้า หนู - ให้นักเรียนบอกชื่อสระ -ะ -ะ -ะ และเขียนลงบนกระดาษแข็ง <u>ขั้นสอน</u> - ครูชูบัตรภาพเข็ม เข็น เด็ก ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำที่ละภาพได้แก่ $\begin{aligned} \text{ข} + \text{-ะ} + \text{ม} &= \text{เข็ม} \\ \text{ข} + \text{-ะ} + \text{น} &= \text{เข็น} \\ \text{ค} + \text{-ะ} + \text{ก} &= \text{เด็ก} \end{aligned}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ -ะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะเปลี่ยนไปเป็น - - ครูให้นักเรียนออกมาเขียนสะกดคำว่า เข็ม เข็น เด็ก บนกระดานดำ ตามหลักการเขียนสะกดคำ เหมือนกับข้อ 1 จากบัตรภาพ <u>ขั้นสรุป</u> - ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า เข็ม เข็น เด็ก จากบัตรภาพ - ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> - ให้นักเรียนบอกชื่อพยัญชนะ ข ค ม น และจับคู่กับภาพ ไข่ เด็ก ม้า หนู - ให้นักเรียนบอกชื่อสระ -ะ -ะ และเขียนลงบนกระดาษแข็ง <u>ขั้นสอน</u> - ครูชูบัตรภาพ เข็ม เข็น เด็ก ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำที่ละภาพได้แก่ $\begin{aligned} \text{เ} + \text{ข} + \text{ม} &= \text{เข็ม} \\ \text{เ} + \text{ข} + \text{น} &= \text{เข็น} \\ \text{เ} + \text{ค} + \text{ก} &= \text{เด็ก} \end{aligned}$ - ครูให้นักเรียนออกมาเขียนสะกดคำว่า เข็ม เข็น เด็ก บนกระดานดำตามหลักการเขียนสะกดคำเหมือนข้อ 1 จากบัตรภาพ <u>ขั้นสรุป</u> - ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า เข็ม เข็น เด็ก จากบัตรภาพ - ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 13
การเขียนสะกดคำสระเออเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เต็ม เจิม ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระเออเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เต็ม เจิม

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดาษคำ - ขอลูก

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. การตรวจผลจากการทำแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรตัวอักษร ต จ ม ให้นักเรียน บอกชื่อและเขียนลงกระดานพร้อมทั้งให้จับคู่ กับบัตรภาพได้แก่ ต = เต่า จ = จาน ม = ม้า 2. ครูชูบัตรสระ - เ - อ - ให้นักเรียน บอกชื่อและเขียนลงบนกระดานคำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เต็ม เจิม ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ต} + \text{เ} - \text{อ} + \text{ม} &= \text{เต็ม} \\ \text{จ} + \text{เ} - \text{อ} + \text{ม} &= \text{เจิม} \end{aligned}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ เ - อ เมื่อมีตัวสะกดตัว อ จะเปลี่ยนไปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เต็ม เจิม จากบัตรคำ ตามหลักการเขียนสะกด คำในข้อ 1	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำบัตรตัวอักษร ต จ ม ให้นักเรียน บอกชื่อและเขียนลงกระดานพร้อมทั้งให้จับคู่ กับบัตรภาพได้แก่ ต = เต่า จ = จาน ม = ม้า 2. ครูชูบัตรสระ - เ - - ให้นักเรียน บอกชื่อและเขียนลงบนกระดานคำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เต็ม เจิม ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{เ} + \text{ต} + - + \text{ม} &= \text{เต็ม} \\ \text{เ} + \text{จ} + - + \text{ม} &= \text{เจิม} \end{aligned}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เต็ม เจิม จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ เต็ม เจิม สระประสมเป็นคำ เต็ม เจิม 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ เต็ม เจิม สระประสมเป็นคำ เต็ม เจิม 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 14
การเขียนสะกดคำสระเออเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เป็ด เกิด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระเออเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เป็ด เกิด

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดาษคำ - ขอลูก

ประเมินผล

1. สังเกตจากการเขียนคำจากบัตรภาพ
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูชูบัตรพยัญชนะ ป ก ค ให้นักเรียนบอกชื่อและนำไปจับคู่กับบัตรภาพ ปลา ไก่ เด็ก 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปสระ - - - -	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูชูบัตรภาพพยัญชนะ ป ก ค ให้นักเรียนบอกชื่อและนำไปจับคู่กับบัตรภาพ ปลา ไก่ เด็ก 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปสระ - - -
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพเปิด เกิด ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ คำว่า $\text{ป} + \text{-อ} + \text{ค} = \text{เปิด}$ $\text{ก} + \text{-อ} + \text{ค} = \text{เกิด}$ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกตว่า สระ -อ เมื่อมีตัวสะกดตัว อ จะเปลี่ยนไปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนสะกดคำว่า เปิด เกิด จากบัตรภาพที่ละภาพตามหลักการเขียนสะกดคำเหมือนกับข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำ เปิด เกิด จากบัตรคำ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เปิด เกิด ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ คำว่า $\text{เ} + \text{ป} + \text{-ิ} + \text{ค} = \text{เปิด}$ $\text{เ} + \text{ก} + \text{-ิ} + \text{ค} = \text{เกิด}$ 2. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนสะกดคำว่า เปิด เกิด จากบัตรภาพที่ละภาพตามหลักการเขียนสะกดคำเหมือนกับข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า เปิด เกิด จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 15
การเขียนสะกดคำสระเออเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เเดิน เกิน เนิน ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระเออเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เเดิน เกิน เนิน

สื่อการสอน

1. บัตรภาพ
2. บัตรสระ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการเขียนคำจากบัตรภาพ
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้น</u> <u>นำ</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เด็ก ไก่ หนู และนักเรียนเขียนพยัญชนะจากบัตรภาพ ได้แก่ บัตรภาพเด็ก = ค บัตรภาพไก่ = ไก่ บัตรภาพหนู = น 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อและเขียนรูปสระ เ - เ-อ -	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้น</u> <u>นำ</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เด็ก ไก่ หนู และนักเรียนเขียนพยัญชนะจากบัตรภาพ ได้แก่ บัตรภาพเด็ก = ค บัตรภาพไก่ = ไก่ บัตรภาพหนู = น 2. ครูให้นักเรียนบอกและเขียนรูปสระ เ - -
<u>ขั้น</u> <u>สอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพเดิน เกิน เนิน ให้นักเรียนบอกความหมายและเขียนสะกดคำได้แก่ $\begin{aligned}ค + เ-อ + น &= \text{เดิน} \\ก + เ-อ + น &= \text{เกิน} \\น + เ-อ + น &= \text{เนิน}\end{aligned}$ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกต สระ เ-อ เมื่อมีตัวสะกดตัว อ จะเปลี่ยนรูปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนสะกดคำจากบัตรคำว่า เดิน เกิน เนิน ตามหลักการเขียนสะกด คำเหมือนกับข้อ 1	<u>ขั้น</u> <u>สอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ เดิน เกิน เนิน ให้นักเรียน บอกความหมายและสะกดคำ ได้แก่ $\begin{aligned}เ + ค + - + น &= \text{เดิน} \\เ + ก + - + น &= \text{เกิน} \\เ + น + - + น &= \text{เนิน}\end{aligned}$ 2. ครูให้นักเรียนสะกดคำจากบัตรคำว่า เดิน เกิน เนิน ตามหลักการเขียนสะกดคำ เหมือนกับ ข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เดิน เกิน เนิน จากบัตรภาพที่ละภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เดิน เกิน เนิน จากบัตรภาพที่ละภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 16
การเขียนสะกดคำสระเออเปลี่ยนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า เลิก เพ็ง ชั่ง ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระเออเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า เลิก เพ็ง ชั่ง

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเขียนคำบัตรภาพ
3. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกชื่อและเขียนพยัญชนะ ล พ ช ง และนำไปจับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ล = ลิง พ = พาน ช = ไช้ ง = งู 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อและเขียนรูปสระ เ - เ-อ -	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกชื่อและเขียนพยัญชนะ ล พ ช ง และนำไปจับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ล = ลิง พ = พาน ช = ไช้ ง = งู 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อและเขียนรูปสระ เ - -
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกความหมายของภาพ และเขียนสะกดคำว่า เล็ก เฟิง เข็ง จาก บัตรภาพที่ละภาพ ได้แก่ $\begin{aligned} \text{ล} + \text{เ-อ} + \text{ก} &= \text{เล็ก} \\ \text{พ} + \text{เ-อ} + \text{ง} &= \text{เฟิง} \\ \text{ช} + \text{เ-อ} + \text{ง} (\text{เข็ง}) &= \text{เข็ง} \end{aligned}$ พร้อมทั้งให้นักเรียนสังเกต สระเ-อ เมื่อมีตัวสะกดตัว อ จะเปลี่ยนรูปเป็น - 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เล็ก เฟิง เข็ง จากบัตรภาพที่ละภาพตาม หลักการเขียนสะกดคำเหมือนกับข้อ 1	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและ เขียนสะกดคำว่า เล็ก เฟิง เข็ง จากบัตรภาพ ที่ละภาพได้แก่ $\begin{aligned} \text{เ} + \text{ล} + \text{ก} &= \text{เล็ก} \\ \text{เ} + \text{พ} + \text{ง} &= \text{เฟิง} \\ \text{เ} + \text{ช} + \text{ง} &= \text{เข็ง} \end{aligned}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำว่า เล็ก เฟิง เข็ง จากบัตรภาพที่ละภาพตามหลักการเขียน เหมือนกับข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า เลิก เพ็ง แข็ง จากบัตรภาพที่ละภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า เลิก เพ็ง แข็ง จากบัตรภาพที่ละภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แบบฝึกทักษะที่ 17
การเขียนสะกดคำสระอ้วนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า ขวด นวด ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอ้วนเปลี่ยนรูป ได้แก่ คำว่า ขวด นวด

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ
2. บัตรภาพ
3. กระดาษแข็ง
4. บัตรคำ
5. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการเรียน
2. ดูจากการเขียนคำจากบัตรภาพ
3. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
4. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้น</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ช่วยกันหาบัตรตัวอักษร ข ว ค น จับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ข = ขวด ว = แวน ค = เด็ก น = หนู 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปสระ - ัว และ สระ - ัว พร้อมทั้งเขียนลงบนกระดาษแข็ง	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้น</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ช่วยกันหาบัตรตัวอักษร ข ว ค น จับคู่กับบัตรภาพ ได้แก่ ข = ขวด ว = แวน ค = เด็ก น = หนู
<u>ขั้น</u> <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ขวด นวด ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{array}{c} \text{ข} + \text{ว} + \text{ค} = \text{ขวด} \\ \text{น} + \text{ว} + \text{ค} = \text{นวด} \end{array}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า - ัว เมื่อ มีตัวสะกด - ัว จะหายไปเหลือ ว ตัวเดียว 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรคำ ตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1	<u>ขั้น</u> <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ ขวด นวด ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำ ได้แก่ $\begin{array}{c} \text{ข} + \text{ว} + \text{ค} = \text{ขวด} \\ \text{น} + \text{ว} + \text{ค} = \text{นวด} \end{array}$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1
<u>ขั้น</u> <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้น</u> <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า ขวด นวด จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 18
การเขียนสะกดคำสระอ้วนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า นวม สวม ส้ม ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอ้วนรูปได้แก่ คำว่า นวม สวม ส้ม

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ วรรณยุกต์
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. กระดานคำ - ชอล์ก
5. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. ดูจากการเขียนคำจากบัตรภาพ
2. สังเกตการร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ช่วยกันหาบัตรตัวอักษร น ส ว ม จับคู่ กับบัตรภาพ ได้แก่ น = หนู ส = เสือ ว = แว่น ม = ม้า 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปสระ ะ ั , ุ และสระ ั ว พร้อมทั้งเขียนลงบน กระดานดำ 3. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปวรรณยุกต์ ่ - และเขียนลงบนกระดานดำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ นวม สวม ส้วม ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $\begin{aligned} \text{น} + \text{ั} \text{ว} + \text{ม} &= \text{นวม} \\ \text{ส} + \text{ั} \text{ว} + \text{ม} &= \text{สวม} \\ \text{ส} + \text{ั} \text{ว} + \text{ม} (\text{สวม}) + \text{่} &= \text{ส้วม} \end{aligned}$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ ั ว เมื่อมีตัวสะกด ั จะหายไป เหลือ ุ ตัวเดียว	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ช่วยกันหาบัตรตัวอักษร น ส ว ม จับคู่ กับบัตรภาพ ได้แก่ น = หนู ส = เสือ ว = แว่น ม = ม้า 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปวรรณยุกต์ ่ - และเขียนลงบนกระดานดำ <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูชูบัตรภาพ นวม สวม ส้วม ให้นักเรียน บอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $\begin{aligned} \text{น} + \text{ว} + \text{ม} &= \text{นวม} \\ \text{ส} + \text{ว} + \text{ม} &= \text{สวม} \\ \text{ส} + \text{่} + \text{ว} + \text{ม} &= \text{ส้วม} \end{aligned}$

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า นวม สวม ส่วม จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า นวม สวม ส่วม จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกด คำแบบแจกลูก	2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า นวม สวม ส่วม จากบัตรคำ ตามหลักการเขียนสะกดคำใน ข้อ 1 <u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า นวม สวม ส่วม จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียน สะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 19
การเขียนสะกดคำสระอ้วนครบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า งวง ห่วง ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอ้วนครบ ได้แก่ คำว่า งวง ห่วง

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ วรรณยุกต์
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. สังเกตการเขียนคำจากบัตรภาพ
2. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำแผ่นตัวอักษรพยัญชนะ ง ห ว ให้นักเรียนบอกชื่อพร้อมทั้งจับคู่กับบัตรภาพได้แก่ ง = งู ห = หีบ ว = แหวน 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปสระ - ัว และสระ - ัว 3. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปวรรณยุกต์ - <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูนำบัตรภาพ งวง ห่วง ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $ง + \overset{..}{-} ัว + ง = งวง$ $ห + \overset{..}{-} ัว + ง (หวง) + - = ห่วง$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่าสระ - ัว เมื่อมี ตัวสะกด - ัว จะหายไปเหลือ ัว ตัวเดียว 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า งวง ห่วง จากบัตรคำ ตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูนำแผ่นตัวอักษรพยัญชนะ ง ห ว ให้นักเรียนบอกชื่อพร้อมทั้งจับคู่กับบัตรภาพได้แก่ ง = งู ห = หีบ ว = แหวน 2. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปวรรณยุกต์ - <u>ขั้นสอน</u> 1. ครูนำบัตรภาพ งวง ห่วง ให้นักเรียนบอกความหมายของภาพและเขียนสะกดคำได้แก่ $ง + ัว + ง = งวง$ $ห + \overset{..}{-} ัว + ง = ห่วง$ 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า งวง ห่วง จากบัตรคำ ตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า งวง ห่วง จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า งวง ห่วง จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

แผนการสอนที่ 20
การเขียนสะกดคำสระอ้วนรูป

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำว่า บวก บวบ ถ้วย ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำที่ประสมด้วยสระอ้วนรูป ได้แก่ คำว่า บวก บวบ ถ้วย

สื่อการสอน

1. บัตรตัวอักษร สระ วรรณยุกต์
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. กระดาษดำ - ขอลูก

ประเมินผล

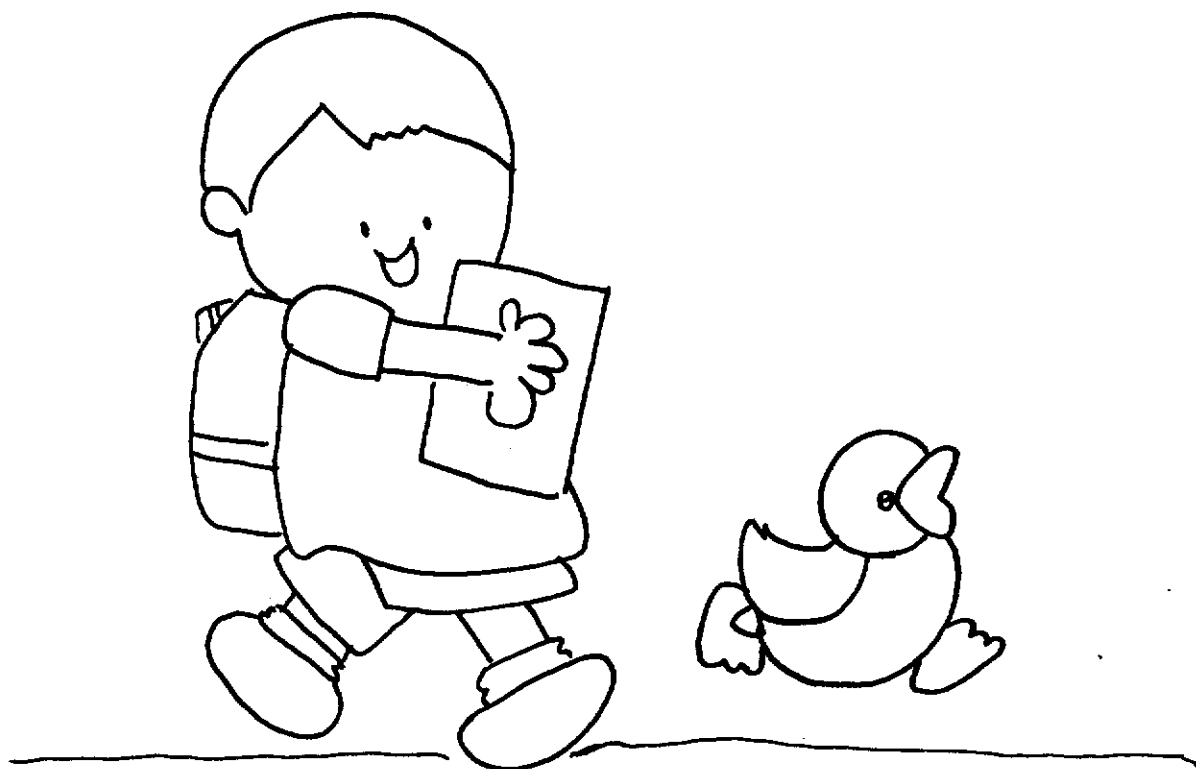
1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการเขียนคำจากบัตรภาพ
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกชื่อพยัญชนะ บ ถ ว ก ย ลงบนกระดานดำ 2. ครูให้นักเรียนจับคู่ภาพกับแผ่นตัวอักษร ได้แก่ ใบไม้ = บ ถุง = ถ แหวน = ว ไก่ = ก ยักษ์ = ย 3. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปสระ ี ว และสระ -ว 4. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปวรรณยุกต์ ˊ ˋ	<u>วิธีสอน</u> <u>ขั้นนำ</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกชื่อพยัญชนะ บ ถ ว ก ย ลงบนกระดานดำ 2. ครูให้นักเรียนจับคู่ภาพกับแผ่นตัวอักษร ได้แก่ ใบไม้ = บ ถุง = ถ แหวน = ว ไก่ = ก ยักษ์ = ย 3. ครูให้นักเรียนบอกชื่อรูปวรรณยุกต์ ˊ ˋ
<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกความหมายของภาพ บวก บวบ ถ้วย และเขียนสะกดคำได้แก่ $บ + -ว + ก = บวก$ $บ + -ว + บ = บวบ$ $ถ + -ว + ย (ถ้วย) + ˊ = ถ้วย$ พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนสังเกตว่า สระ -ว เมื่อมีตัวสะกด ˋ จะหายไป เหลือ ว ตัวเดียว 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า บวก บวบ ถ้วย จากบัตรคำ ตามหลักการเขียนสะกดคำ ในข้อ 1	<u>ขั้นสอน</u> 1. ครูให้นักเรียนบอกความหมายของภาพ บวก บวบ ถ้วย และเขียนสะกดคำได้แก่ $บ + ว + ก = บวก$ $บ + ว + บ = บวบ$ $ถ + - + ว + ย = ถ้วย$ 2. ให้นักเรียนเขียนคำว่า บวก บวบ ถ้วย จากบัตรคำตามหลักการเขียนสะกดคำในข้อ 1

วิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	วิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร
<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า บวก บวบ ด้วย จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก	<u>ขั้นสรุป</u> 1. ครูให้นักเรียนเขียนคำว่า บวก บวบ ด้วย จากบัตรภาพ 2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

แบบแจกลูก

แบบฝึกทักษะที่ 1

จงเขียนเป็นรูปสระให้ถูกต้อง

ไม้หันอากาศ = ...

ไม้ไต่คู้ = ...

สระอะ = ...

สระอิ = ...

สระเอ = ...

สระเอะ = ...

สระโอะ = ...

สระเออ = ...

สระอ้าว = ...

แบบฝึกทักษะที่ 2

จงเขียนรูปวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง

วรรณยุกต์เอก = ...

วรรณยุกต์โท = ...

จงเขียนพยัญชนะตามภาพต่อไปนี้

 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =		

แบบฝึกทักษะที่ 3

127

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ด + ไ-ะ + บ = ...

ล + ไ-ะ + บ = ...

ก + ไ-ะ + บ = ...

พ + ไ-ะ + บ = ...

ค + ไ-ะ + น = ...

บ + ไ-ะ + น = ...

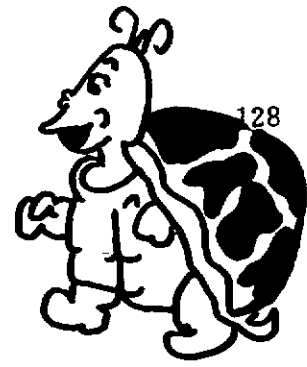
ข + ไ-ะ + น = ...

ฝ + ไ-ะ + น = ...

ช + ไ-ะ + น = ...

ช + ไ-ะ + น = ...

แบบฝึกทักษะที่ 4

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ม + ไ-ะ + ด = ...

ค + ไ-ะ + ด = ...

อ + ไ-ะ + ด = ...

บ + ไ-ะ + ด = ...

ย + ไ-ะ + ก = ...

ต + ไ-ะ + ก = ...

อ + ไ-ะ + ก = ...

น + ไ-ะ + ก = ...

ก + ไ-ะ + ก = ...

ท + ไ-ะ + ก = ...

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ค + ไ-ะ + ม = ...

ค + ไ-ะ + ม = ...

บ + ไ-ะ + ม = ...

ผ + ไ-ะ + ม = ...

ด + ไ-ะ + ม = ...

น + ไ-ะ + ม = ...

ร + ไ-ะ + ม (รม) + $\frac{1}{-}$ = ...

ห + ไ-ะ + ม (หม) + $\frac{1}{-}$ = ...

ส + ไ-ะ + ม (สม) + $\frac{2}{-}$ = ...

ล + ไ-ะ + ม (ลม) + $\frac{2}{-}$ = ...

แบบฝึกทักษะที่ 6

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ด + ะ + ด = ...

ป + ะ + ด = ...

ม + ะ + ด = ...

ผ + ะ + ด = ...

จ + ะ + ด = ...

ว + ะ + ด = ...

บ + ะ + ด = ...

อ + ะ + ด = ...

ก + ะ + ด = ...

พ + ะ + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 7

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ป + ะ + ก = ...

ผ + ะ + ก = ...

ม + ะ + ก = ...

ว + ะ + ก = ...

ฟ + ะ + ก = ...

ช + ะ + ก = ...

ถ + ะ + ก = ...

ด + ะ + ก = ...

ต + ะ + ก = ...

ท + ะ + ก = ...

แบบฝึกทักษะที่ 8

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

พ + ะ + บ = ...

น + ะ + บ = ...

จ + ะ + บ = ...

บ + ะ + น = ...

พ + ะ + น = ...

ท + ะ + น = ...

พ + ะ + ๗ = ...

๗ + ะ + ๗ = ...

น + ะ + ๗ (๗) + - = ...

บ + ะ + ๗ (๗) + - = ...

แบบฝึกทักษะที่ 9

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ห + เ-ะ + บ = ...

จ + เ-ะ + บ = ...

ข + เ-ะ + บ = ...

ก + เ-ะ + บ = ...

น + เ-ะ + บ = ...

ล + เ-ะ + บ = ...

ย + เ-ะ + บ = ...

แบบฝึกทักษะที่ 10

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ด + เ-ะ + ด = ...

ม + เ-ะ + ด = ...

ร + เ-ะ + ด = ...

ค + เ-ะ + ด = ...

ป + เ-ะ + ด = ...

จ + เ-ะ + ด = ...

ก + เ-ะ + ด = ...

ท + เ-ะ + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 11

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

อ + เ-ะ + ด = ...

ผ + เ-ะ + ด = ...

บ + เ-ะ + ด = ...

ล + เ-ะ + ด = ...

ช + เ-ะ + ด = ...

ป + เ-ะ + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 12

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ด + เ-ะ + ม = ...

ค + เ-ะ + ม = ...

บ + เ-ะ + ม = ...

ป + เ-ะ + น = ...

ต + เ-ะ + น = ...

ท + เ-ะ + น = ...

ช + เ-ะ + น = ...

ล + เ-ะ + ก = ...

จ + เ-ะ + ก = ...

ต + เ-ะ + ก = ...

แบบฝึกทักษะที่ 13

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ด + เ-อ + ม = ...

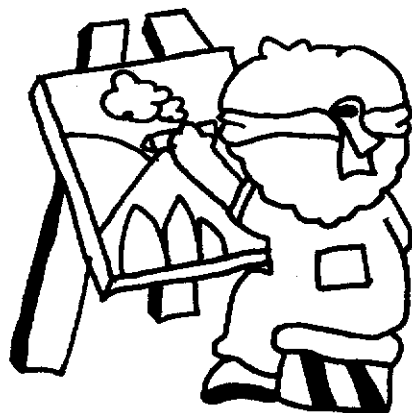
ด + เ-อ + ม = ...

ห + เ-อ + ม = ...

จ + เ-อ + ม = ...

ร + เ-อ + ม (เริ่ม) + ' = ...

พ + เ-อ + ม (เพิ่ม) + ' = ...

แบบฝึกทักษะที่ 14

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ป + เ-อ + ด = ...

ม + เ-อ + ด = ...

ก + เ-อ + ด = ...

ร + เ-อ + ด = ...

ท + เ-อ + ด = ...

น + เ-อ + ด = ...

ถ + เ-อ + ด = ...

ฉ + เ-อ + ด = ...

ช + เ-อ + ด = ...

จ + เ-อ + ด = ...

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ท + เ-อ + น = ...

ค + เ-อ + น = ...

ล + เ-อ + น = ...

ถ + เ-อ + น = ...

ย + เ-อ + น = ...

ก + เ-อ + น = ...

ม + เ-อ + น = ...

น + เ-อ + น = ...

พ + เ-อ + น = ...

บ + เ-อ + น = ...

แบบฝึกทักษะที่ 16

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ล + เ-อ + ก = ...

บ + เ-อ + ก = ...

พ + เ-อ + ก = ...

ก + เ-อ + ง = ...

พ + เ-อ + ง = ...

ร + เ-อ + ง = ...

ป + เ-อ + ง = ...

ท + เ-อ + ง (เทิง) + ี = ...

บ + เ-อ + ง (เบิง) + ี = ...

ช + เ-อ + ช (เชิง) + ี = ...

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

บ + ัว + ด = ...

ป + ัว + ด = ...

ล + ัว + ด = ...

อ + ัว + ด = ...

ส + ัว + ด = ...

ก + ัว + ด = ...

ง + ัว + ด = ...

น + ัว + ด = ...

ช + ัว + ด = ...

ท + ัว + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 18

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

น + วน + ม = ...

ส + วน + ม = ...

บ + วน + ม = ...

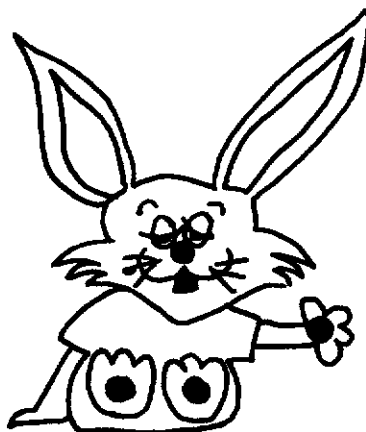
ร + วน + ม = ...

ท + วน + ม (ทวม) + ิ = ...

อ + วน + ม (อวม) + ิ = ...

ส + วน + ม (สวม) + ุ = ...

ท + วน + ม (ทวม) + ุ = ...

แบบฝึกทักษะที่ 19

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

จ + าว + ง = ...

ค + าว + ง = ...

ด + าว + ง = ...

พ + าว + ง = ...

ล + าว + ง = ...

ป + าว + ง = ...

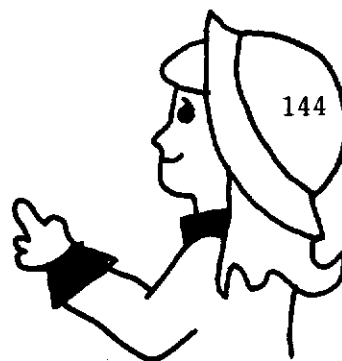
ท + าว + ง (ทว) + ั = ...

ช + าว + ง (ชว) + ั = ...

ฉ + าว + ง (ฉว) + ั = ...

ม + าว + ง (มว) + ั = ...

แบบฝึกทักษะที่ 20

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

พ + ะ + ก = ...

บ + ะ + ก = ...

จ + ะ + ก = ...

ป + ะ + บ = ...

ค + ะ + บ = ...

ช + ะ + ย (ชวย) + ิ = ...

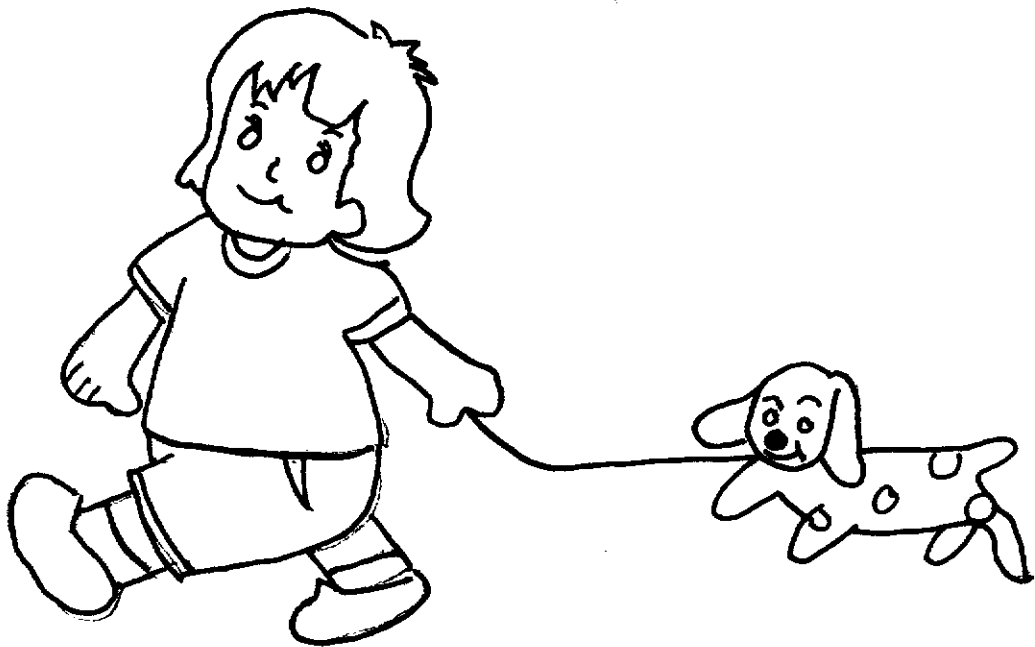
ป + ะ + ย (ปวย) + ิ = ...

ถ + ะ + ย (ถวย) + ุ = ...

ด + ะ + ย (ดวย) + ุ = ...

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

แบบตามตัวอักษร

แบบฝึกทักษะที่ 1

จงเขียนรูปสระให้ถูกต้อง

ไม้หันอากาศ = ...

ไม้เต๋อ = ...

สระอะ = ...

สระอิ = ...

สระเอ = ...

สระเอะ = ...

สระเอะ = ...

สระเออ = ...

สระอัว = ...

แบบฝึกทักษะที่ 2

จงเขียนรูปวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง

วรรณยุกต์เอก = ...

วรรณยุกต์โท = ...

จงเขียนพยัญชนะตามภาพต่อไปนี้

 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =	 =	 =
 =		

แบบฝึกทักษะที่ 3

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ค + บ = ...

ล + บ = ...

ก + บ = ...

พ + บ = ...

ค + น = ...

บ + น = ...

ป + น = ...

ผ + น = ...

ช + น = ...

ข + น = ...

แบบฝึกทักษะที่ 4

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ม + ด = ...

ค + ด = ...

อ + ด = ...

บ + ด = ...

ย + ก = ...

ต + ก = ...

อ + ก = ...

น + ก = ...

ก + ก = ...

ห + ก = ...

แบบฝึกทักษะที่ 5

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ค + ม = ...

ค + ม = ...

บ + ม = ...

ผ + ม = ...

ด + ม = ...

น + ม = ...

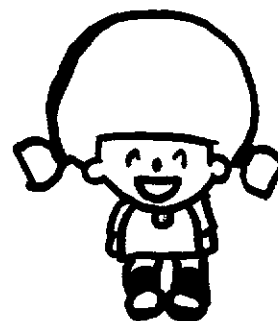
ร + ิ + ม = ...

ท + ิ + ม = ...

ส + ุ + ม = ...

ล + ุ + ม = ...

แบบฝึกทักษะที่ 6

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

ด + ะ + ด = ...

บ + ะ + ด = ...

ม + ะ + ด = ...

ผ + ะ + ด = ...

จ + ะ + ด = ...

ว + ะ + ด = ...

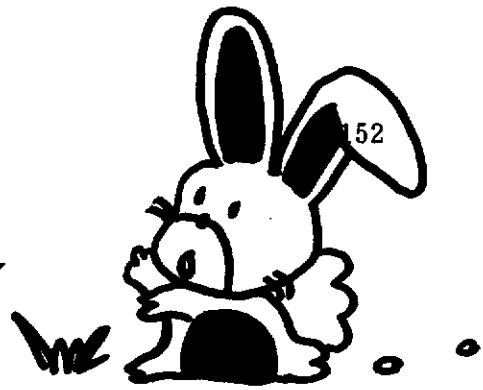
ป + ะ + ด = ...

อ + ะ + ด = ...

ก + ะ + ด = ...

พ + ะ + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 7

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

บ + ี + ก = ...

ผ + ี + ก = ...

ม + ี + ก = ...

ว + ี + ก = ...

พ + ี + ก = ...

ช + ี + ก = ...

ถ + ี + ก = ...

ด + ี + ก = ...

ต + ี + ก = ...

ท + ี + ก = ...

แบบฝึกทักษะที่ 8

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

พ + ^๑ - + บ = ...

น + ^๑ - + บ = ...

จ + ^๑ - + บ = ...

บ + ^๑ - + น = ...

พ + ^๑ - + น = ...

ท + ^๑ - + น = ...

พ + ^๑ - + ง = ...

ว + ^๑ - + ง = ...

น + ^๑ - + - + ง = ...

บ + ^๑ - + - + ง = ...

แบบฝึกทักษะที่ 9

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + ห + ^ร - + บ = ...

เ + จ + ^ร - + บ = ...

เ + บ + ^ร - + บ = ...

เ + ก + ^ร - + บ = ...

เ + น + ^ร - + บ = ...

เ + ล + ^ร - + บ = ...

เ + ย + ^ร - + บ = ...

แบบฝึกทักษะที่ 10

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + ด + ล + ด = ...

เ + ม + ล + ด = ...

เ + ร + ล + ด = ...

เ + ด + ล + ด = ...

เ + บ + ล + ด = ...

เ + จ + ล + ด = ...

เ + ก + ล + ด = ...

เ + ห + ล + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 11

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + อ + ฌ + ด = ...

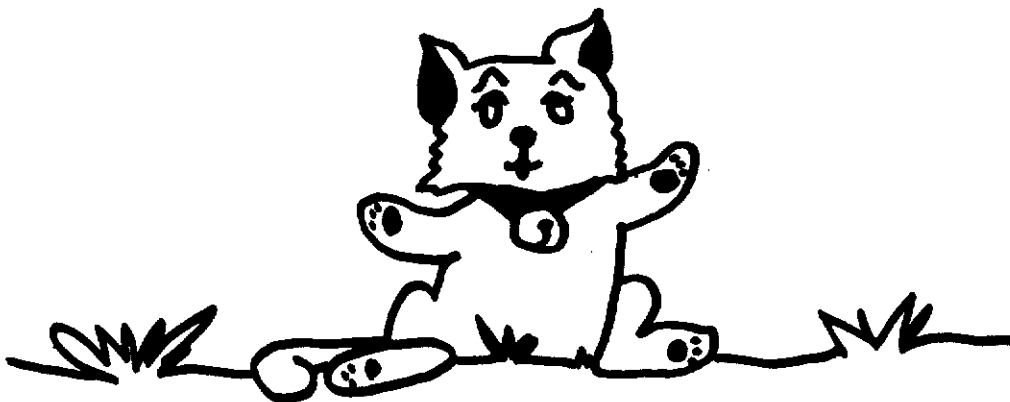
เ + ผ + ฌ + ด = ...

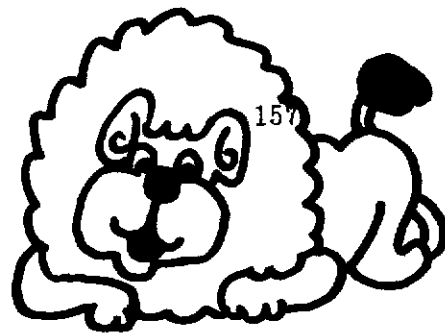
เ + ข + ฌ + ด = ...

เ + ล + ฌ + ด = ...

เ + ข + ฌ + ด = ...

เ + ข + ฌ + ด = ...

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + ต + | ร + ม = ...

เ + ค + | ร + ม = ...

เ + ข + | ร + ม = ...

เ + ป + | ร + น = ...

เ + ค + | ร + น = ...

เ + ห + | ร + น = ...

เ + ข + | ร + น = ...

เ + ล + | ร + ก = ...

เ + จ + | ร + ก = ...

เ + ค + | ร + ก = ...

แบบฝึกทักษะที่ 13

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + ด + ี + ม = ...

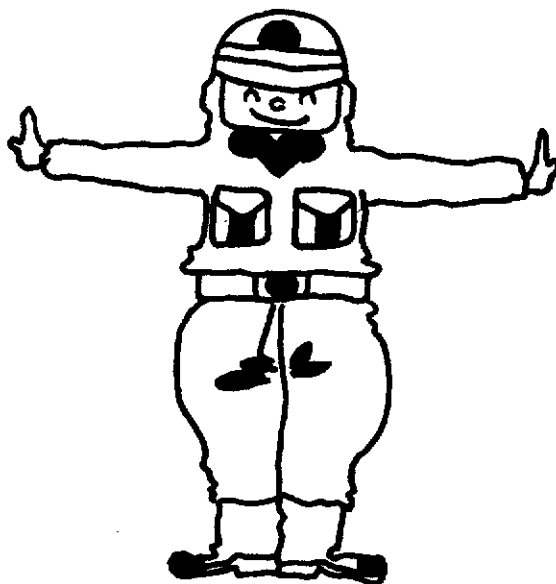
เ + ด + ี + ม = ...

เ + ห + ี + ม = ...

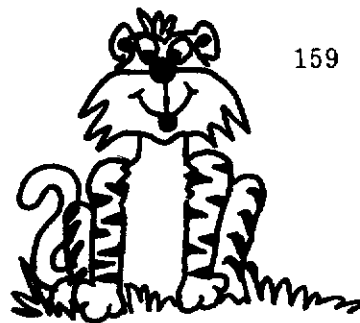
เ + จ + ี + ม = ...

เ + ร + ี + ี + ม = ...

เ + พ + ี + ี + ม = ...

แบบฝึกทักษะที่ 14

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + บ + ี + ด = ...

เ + ม + ี + ด = ...

เ + ก + ี + ด = ...

เ + ร + ี + ด = ...

เ + ท + ี + ด = ...

เ + น + ี + ด = ...

เ + ถ + ี + ด = ...

เ + ฉ + ี + ด = ...

เ + ช + ี + ด = ...

เ + จ + ี + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 15

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + ห + ี + น = ...

เ + ด + ี + น = ...

เ + ล + ี + น = ...

เ + ถ + ี + น = ...

เ + ย + ี + น = ...

เ + ก + ี + น = ...

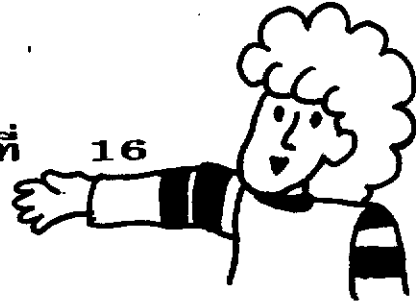
เ + ม + ี + น = ...

เ + น + ี + น = ...

เ + พ + ี + น = ...

เ + บ + ี + น = ...

แบบฝึกทักษะที่ 16

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

เ + ล + ี + ก = ...

เ + บ + ี + ก = ...

เ + พ + ี + ก = ...

เ + ก + ี + ง = ...

เ + พ + ี + ง = ...

เ + ร + ี + ง = ...

เ + บ + ี + ง = ...

เ + ท + ี + ี + ง = ...

เ + บ + ี + ี + ง = ...

เ + บ + ี + ี + ง = ...

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

บ + ว + ด = ...

ป + ว + ด = ...

ล + ว + ด = ...

อ + ว + ด = ...

ส + ว + ด = ...

ก + ว + ด = ...

ง + ว + ด = ...

น + ว + ด = ...

ช + ว + ด = ...

ท + ว + ด = ...

แบบฝึกทักษะที่ 18

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

น + ว + ม = ...

ส + ว + ม = ...

บ + ว + ม = ...

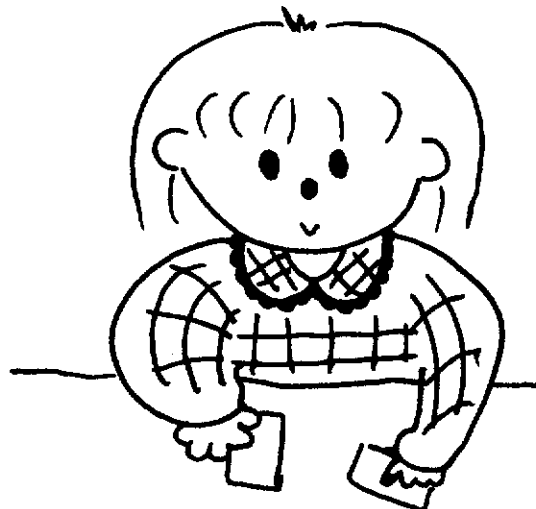
ร + ว + ม = ...

ท + [ั] + ว + ม = ...

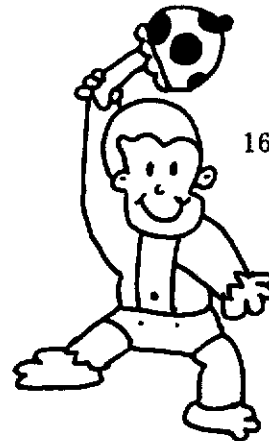
อ + [ั] + ว + ม = ...

ส + ^ะ + ว + ม = ...

ท + ^ะ + ว + ม = ...

แบบฝึกทักษะที่ 19

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

จ + ว + ฅ = ...

ค + ว + ฅ = ...

ด + ว + ฅ = ...

พ + ว + ฅ = ...

ล + ว + ฅ = ...

ป + ว + ฅ = ...

ห + ี + ว + ฅ = ...

ช + ี + ว + ฅ = ...

ฅ + ี + ว + ฅ = ...

ม + ี + ว + ฅ = ...

แบบฝึกทักษะที่ 20

จงเขียนเป็นคำให้ถูกต้อง

พ + ว + ก = ...

บ + ว + ก = ...

จ + ว + ก = ...

บ + ว + บ = ...

ค + ว + บ = ...

ช + $\overset{\cdot}{-}$ + ว + ย = ...

ป + $\overset{\cdot}{-}$ + ว + ย = ...

ถ + $\overset{\vee}{-}$ + ว + ย = ...

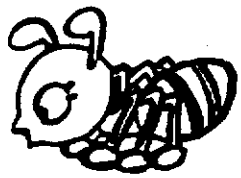
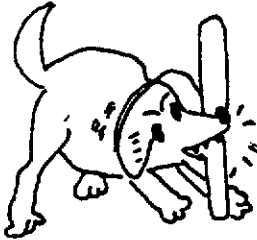
ด + $\overset{\vee}{-}$ + ว + ย = ...

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

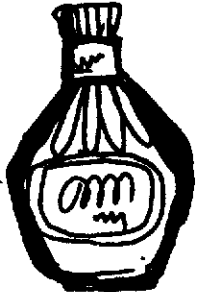

ชื่อ

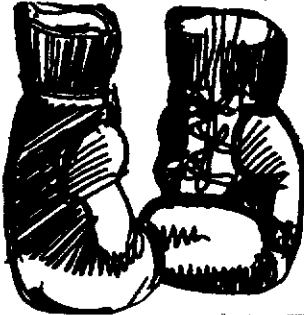
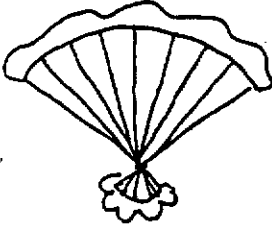
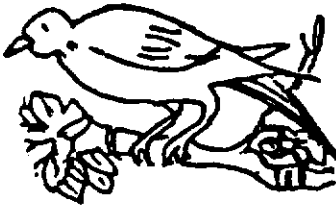
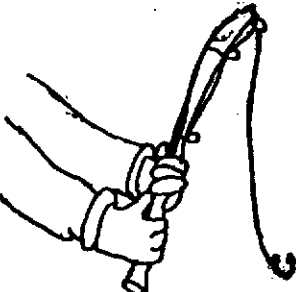
จงเขียนคำจากภาพต่อไปนี้

	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า

จงเขียนคำจากภาพต่อไปนี้

	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า

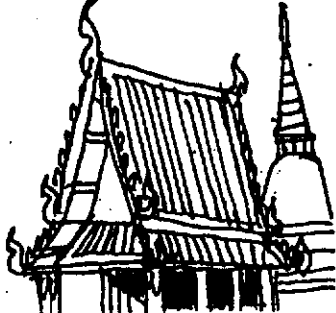
จงเขียนคำจากภาพต่อไปนี้

	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า

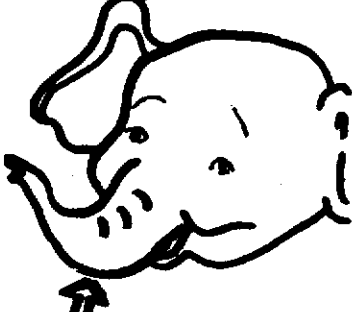
จงเขียนคำจากภาพต่อไปนี้

	เขียนว่า
	เขียนว่า
	เขียนว่า
	เขียนว่า
	เขียนว่า

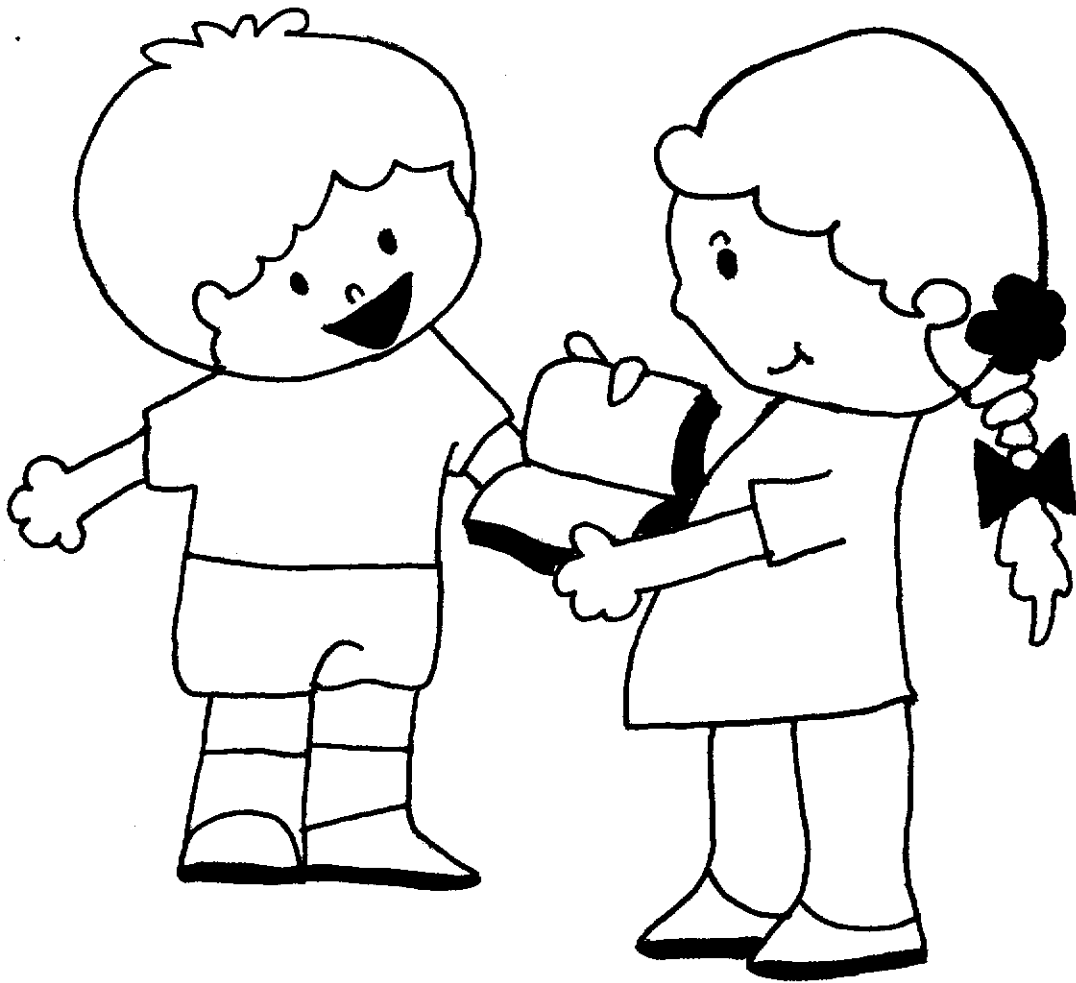
จงเขียนคำจากภาพต่อไปนี้

	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า

จงเขียนคำจากภาพต่อไปนี้

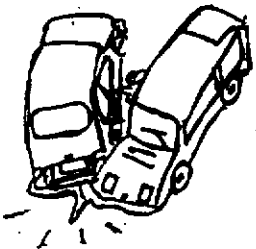
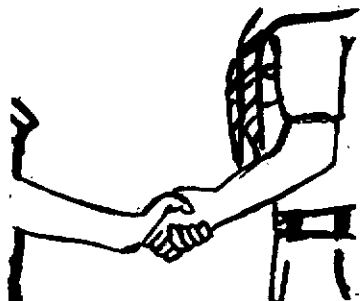
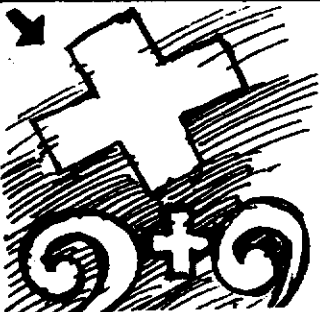
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า
	เขียนว่า เขียนว่า

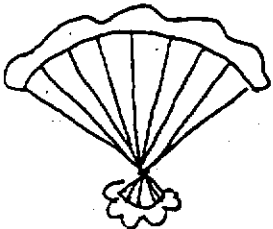
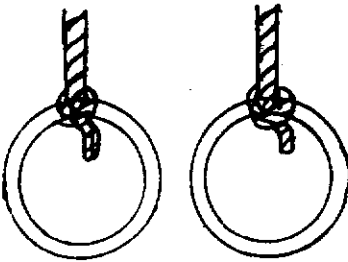
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ

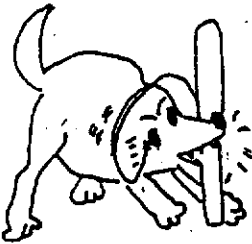

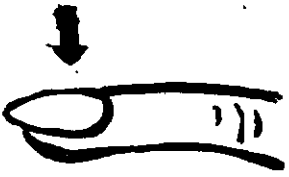
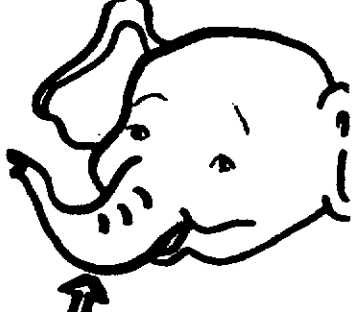
ชื่อ

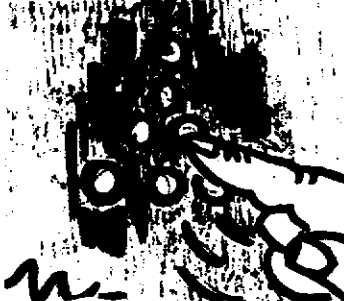
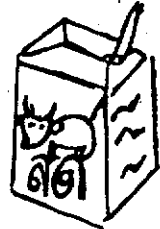
เลือก X ทับคำที่เขียนถูกต้องตรงกับภาพ

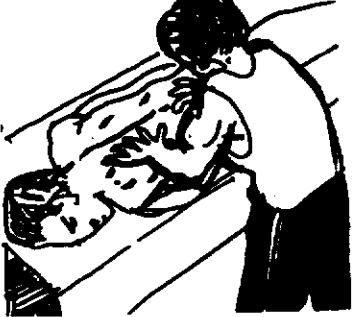
	ชน ชน ลน
	พัง เพัง พวาง
	จับ จัก จับ
	บวช บวก บาบ
	เด็ก เต็ด เต็น

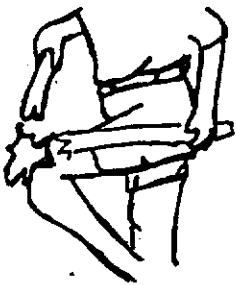
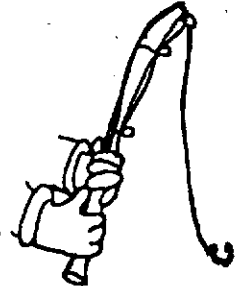
	เ เ เ
	ผ ผ ผ
	ด ด ด
	เช เช เช
	ฟ ฟ ฟ

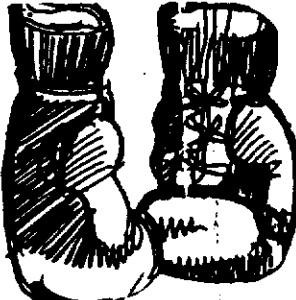
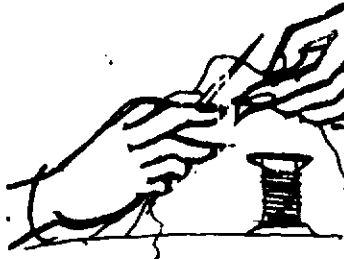
	ตัด กัด ดัก
	สาม นาม ราม
	ล้ม ล่ม ลม
	เจ็ด เท็ด เกิด
	เข็ด เช็ด เช็ด

	เล็ก เล็ม เล็บ
	ควบ บวบ อวบ
	เนิน เมิน เดิน
	ตัด คัด ตับ
	หาง งวง ทวง

	เห็ด เก็บ เช็ด
	เดิม เติม เติม
	ปัก พัก ผัก
	ล้อม ล้อม ล้อม
	ชม จม นม

	เติม เติม เต้น
	เลิก ลัก เลิก
	ปัก ชัก ชัก
	หวด ขวด บวด
	เข็น เข่น เข็น

	ห้ก ก้ก ส้ก
	บวด ชวด ชวด
	เม็ด เล็ด เบ็ด
	เซ้ง เป้ง เ้้ง
	เจ๊ก เจ็ด เจ็บ

	เดิน เงิน เขิน
	บวม มาน นวม
	นั่ง ซึ้ง คั่ง
	สด มด บด
	เย็บ เข็บ เห็บ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเพียว ชื่อสกุล ศรีบัว

เกิดวันที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2500

สถานที่เกิด อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 8 ซอย 2 ถนนเทศบาลรังสรรค์เหนือ

ประชาชนิเวณ 1 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดนนทบุรี

ปฏิบัติหน้าที่ในโครงการสอนเด็กพิการและทุพพลภาพ

สถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพ ปากเกร็ด

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518 ม.ศ.3 จากโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา

พ.ศ. 2520 ป.กศ. จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต

พ.ศ. 2524 คบ. (การศึกษาพิเศษ) จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต

พ.ศ. 2535 กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
โดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

บทคัดย่อ
ของ
พเยาว์ ศรีบัว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2535

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยวิธีสะกดคำแบบแจกลูกกับวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 อายุ 8 - 12 ปี มีระดับการได้ยินระหว่าง 55 - 90 เดซิเบล จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และจับคู่คะแนน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน กลุ่มทดลองเรียนวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก กลุ่มควบคุมเรียนวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร ผู้วิจัยดำเนินการทดลองทั้งสองกลุ่ม เวลาที่ใช้ในการทดลองกลุ่มละ 20 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวมเวลาที่ทำการทดลอง 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้หาคุณภาพแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ t-test

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีเขียนสะกดคำแบบแจกลูก และวิธีเขียนสะกดคำแบบตามตัวอักษร มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

A COMPARISON OF ACHIEVEMENT IN SPELLING OF HEARING - IMPAIRED
STUDENTS THROUGH THE PHONIC METHOD AND
THE ALPHABETIC METHOD

AN ABSTRACT

BY

PAYAO SRIBUA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 1992

The purpose of this study was to investigate the spelling of the hearing-impaired students through the Phonic Method and the Alphabetic Method.

The subjects were twenty-four Prathom Suksa 1 students whose hearing loss was within the range of 55 - 90 decibels, from Chonburi School for the Deaf, Muang District, Chonburi. The students were at the age of 8 - 12 years in the second Semester of academic year of 1991. The subjects were selected by purposive sampling using the matching method. The subjects were then divided into 2 equal groups by the spelling ability test. The researcher did the experiment to both groups. The experimental group learned the spelling through the Phonic Method. The control group learned the spelling Through the Alphabetic Method. The experiments were carried out in 4 weeks in 20 periods of 30 minutes each. The spelling test was designed by the researcher, and was used as the tool in the data collection. The t-test was used for statistic analysis.

The result of this experiment was that there was no significant difference in spelling achievement between hearing - impaired students learning through the Phonic Method and the Alphabetic Method.